

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Pax æterna (Holger-Madsen, DK, 1917).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1562/a (pdf: p. 2-10)
Ns 1562/b (pdf: p. 11-17)
Ns 1562/d (pdf: p. 18-81)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

1002.

Danske Dramatikeres Forbund.

~~Pax Odessa~~

Pax Odessa.

Udkast

til

Film = Dramaet

Den hvide Race

Den Hvide Race I

Film drama

Forsigten med dramaet er at vise
Europas Depielse fra Verdenskrigens Forvarelse
og den hvide Races Forening til det store
Maal: Europas forenede Stater.

Filmens hovedpersoner er en ung fyrste
senere Konge, Alexis, i en af Europas store
Stater, samt hans Elskede en ung Konde
ved Navn Blanca. I et Forspil skildres deres
begyndende Kærlighedsforhold. I selve Dramaet
er Verdenskrigen indført og i slutningen skildres
Fredens Oprettelse af den hvide Races Forening
~~gjennem deres store Anseelse~~ og Depielse fra Krigens Afg.

Forspillet begynder i en Universitetsby hvor
den unge Prins studerer som Kammerat med
Universitetets andre Studenter. Filmens første
Billeder viser som en Slags Allegori: et stort
Opdrag af den hvide Races Helteskikkelser fra
alle Historiens Perioder, som en kort Overblik
over vor Races Fremgang mod Kulturens store Maal.

2
Derefter vises en Læresal paa Universitetet
hvor en berømt Professor i Kulturhistorie,
Professor Lelandus, fra Kathedret taler for en
Tilhørsreds af unge Studenter, deriblandt
den unge Prins Alexis og dennes to nære Venner,
Erik Lelandus (der er en Søn af Professoren) og
en ung udenlandsk Greve Gregor, der studerer ved
Universitetet. Agnes Professorens Datter, Blanca,
er skøn ung kvinde er tilstede. Noget Scener
fra Studenterlivet vises. Man fortaar at
Greve Gregor er forelsket i Blanca og at hendes
Broder Erik Lelandus indtager en Forbindelse
mellem de to. Men den unge Prins og
hans fætre allerede fundet hinanden og mødes
i Professorens Huis. Man indser at gode hender
til sin Moders de Kinders hans hvide Rans
danner. Hver genløber hant uden at studeres
af den store Forskell i deres Stilling og Ager.
Men hendes Broder er i mod Forbindelsen der
hans fætre politiske Forvillinger. Den unge
Udenlandske Greve, Prinsens Ven fortaar de
to Unge Eldere og træder frivillig omend
med dybt Sorg tilbage for sin Ven, men heder

blot Trinsens love Blanca Trokhat og aldrig
ovrigt handle. Hendes Proden derimod er ~~afsluttet~~^{afsluttet}
~~Blancas~~ ~~for~~ ~~Trinsens~~ ~~for~~ ~~bestandig~~ ~~med~~
Indvirkelsen. Professoren ved intet om Forholdet
og betragter blot den unge Trins som sin

Elev, hvormed han leder sine store Taler
om den hvide Rases høje Maal og
Store Opgaver for Fred og Kultur. Verdens-
krigen hangen over Hovedet, ~~og~~ ~~for~~ ~~Landet~~
lever i Ud og Angst for at blive revet med.

Blanca der er som et Symbol paa
Freden og Menneskelighedens dybeste og bedste Egenheder
befæster i den unge Trinses Sjæl hendes Faders
Sandhed. Men i Landet er et meget stærkt
Krigsparti, lovsdragelig leder af ^{Adelen og} Bøisene og
de store Spelmander samt af ^{Adelen og} Militarmagter
og paa den Kant arbejder der paa at forvare
den gamle Konge, Trinsens Fader, til det
korte Landet ind i ^{Verdens} Krig for at opnå
Erobringer. I Befolkningen deres i vor Agitation
for at revle det med, og demonstrerende
Folkeskuer ses i Universitetslojen. Paa
gamle Konge er imidlertid under de
oprevede Regjeringer blevet forlig 299.

4 Han er bestandig mod Føltagelse i Kungen
da han kender dens Ulykker. Nu, med
Døden for Gjæne, Mølden han om sin hjer
In at lade denne overtagne Regeringen.
Krigspartiet der arbejder paa at styrte det
fredsvenlige og ~~forbandede~~ folkelige Ministerium
fortæller Kongen om de skadelige frimodede
Lærdomme Prins er indsejer ved Universitetet
under Professor Lelandier og tilbyr om den
Forbudelse han er paa Nippet til at indgaa
~~med et andet Land~~
og som er vanderende for hans høje Rang.
Føst Kongen forisalgis og Tilbud sendes
efter Prinsen. Et Billede viser i Kongens
Fødsvarde hvor den kvindelige gamle
Mand paa sit yderste genses Sønner,
hvem de militære Kæmper har sagt at
mistankeholger i Faderens Gjæ. Kongen er selv
valende, om han skal kaste Sandet ind,
Kungen eller ej, og Mødet mellem han og
Sønner er oprivende. Faderen betrejder Sønner
hans letsindige Liv med ~~hans~~ ^{under hans Stand} Kvinder (saaledes
som det er foreskrevet for ham). Men Prins
Alexis leder da ved sin Naand Blanca ud
til Faderens Fødsring. Ved at se hendes Skikkel

af den Gudhed, der lyser ud af hendes Trak⁵
gribes den gamle Fyrste. Man fortæller et gennem-
en Krige som kun kan Nationen frelses
og man lægger i sin Dødsstund de to
Unge Hænder sammen, medens hans Raad-
giverne forbyder sig til. Den gamle Konge er
nu død og Kong Alexis erklæres i Statsraadet
at han er mod Krig og Tilbage, og man
vil ^{gøre} Blanca til ^{sin gesevne} ~~den gamle Konges~~ Krigs-
partiet sammensvoger sig. Der opstår en
Paladserevolution. Paa et Jægtslæt hvor
Alexis opholder sig med Blanca byder
en Skare Officerer ind og fører ham med
Magt til Krigsministeriet, medens kun
bevæbnet maa blive tilbage. Hele Landet
er nu i Uro. Man ser Scener fra Dörser
hvor Jobberne fremholder Parik og fra
Universitetet hvor de fremmede Studenter
flygter for ikke at blive Krigsfanger. Blandt
dem er den uidentificerede Greve, Soegon, hvem
Blancas Broder hjælper med at flygte i
Forledning. Man ser nu Diplomaternes
Forsamling ved Krigens Rodsted. De japanske
og kinesiske Gesandter ses gøre hvad de
kan for at udbrede Apathien hvoraf

6
de asiatiske Stater vil have Fordel paa
Europaes Behoeruing. Kong Alexis er uoost
til at boije sig og understoenne Krigserklæring
hvorved han tillige maa vælge et nyt
Ministerium af Krigspartiet. ^{Ministeriets} Ledere
er en General, der kaldes Krigshandleren
og en ^{frønden} stor Børdmand og Vaabenfabrikant.

Frønden Dalhon erklære Kongen for
Falset at Kungen er erklæret af med Sorg
i Aarsigtet løfter han sin drage Kaerde
Han vil føie sit Folk mod Fjenden.

Han ser sin Mobilisering af Troppenes
afmarsch. Sege for sin Afreise til Fronten
rider Kongen sin ledogel af sin
Adjudant til det lille Jagtslot for at
tage afsked med Blanca. Han gæser
frende men sin modtager han med
Vrede. Han har brødt de løfter han
gav frende, han har svigtet det store
Kald for Fred og Kultur han har
frendes Fader. Han vender sig for han

med omertelig Foragt og lader ham alene. 7
Fortvivlet kaster han sig i Sæden for
at ride til Fronten hvor hans General-
Stab venter ham. Man ser Krigsraadet
i det store Generalstabstelt hvor Generalerne
under Kong Alexis Forsæde er bøjset
over det store Kort og ~~de~~ Raadslæ-
gerne flytter omme Flap hen over
Kortet. Scenen fra Fronten vises. Fra
en Sky ioptager Kong Alexis det veldige
Slag. Hans Minner vises hans Trivsel
af Jørg over Tabel af Blanca, skint
Seyren bliver hans. Krigens Galskabel
skildres. Den gjensidige Kærlighed i
Landet. Mandens Officerer er Joes Gregor
som Kaptain af Føder af en Afdeling.
Blanca er imidlertid vendt tilbage til
sin Fader der bor i en Villa, mens
beliggende udenfor Universitetsbyen. Der
sidder han i sit Studerekammer, begravet
i sine Bøger uden at belyvere sig om
Krigen, der raser omkring ham, ene optaget

8 af sit store Værk om den hvide Races
Kultur. Blanca er hos ham og han
adskiller hende sin Afhandling. En Skare
af fjendtlige Soldater der uden Fører
støjer plyndrende og brandende om
navnet sig Villæns og kryder ind. Deres
Næste medkampen Haver. De kruise
Thodder og Före med deres geværkolper
Volsene stilles i Mars. Man ser
den krusere i Villæns Stær, plyndrende
og ødelæggende. Blanca og Professoreu opholder
sig i Studenterkammeret. Han bevare sin
Fø og vil lde aflyde Arbejdet. Han
lever bestående i sin egen Verden. De
fjendtlige Soldater sprænger Fören. Et Par
af Valdmændene giver fat i Blanca
Professoreu siger at Jovare hende, ~~for~~
~~for~~ man slaas til Jorden. Ude paa
Vejen har vist sig en fjendtlig Officer
~~med~~ med sin Adjutant. Peter og res

U D K A S T
T I L
F I L M S - D R A M A E T
"D E N H V I D E R A C E"

D E N H V I D E R A C E .

Filmdrama.

Hensigten med Dramaet er at vise Europas Befrielse fra Verdenskrigen Forbandelse og den hvide Races Forening til det store Maal? Europas forenede Stater.

Filmens Hovedperson er en ung Fyrste senere Konge, Alexis, i en af Europas større Stater, samt hans Elskede en ung Kvinde ved Navn Blanca. I et Forspil skildres deres begyndende Kærlighedsforhold. I selve Dramaet er Verdenskrigen udbrudt, og i Slutningen skildres Fredens Oprettelse og den hvide Races Forening og Befrielse ^{for} ~~for~~ Krigsfarens Aag.

Forspillet begynder i en Universitetsby, hvor den unge Prins studerer som Kammerat med Universitetets andre Studenter. Filmens første Billede viser som en Slags Allegori: et stort Optog af den hvide Races Helteskikkelser fra alle Historiens Perioder, som en kort Oversigt over vor Races Fremgang mod Kulturens store Maal. Derefter vises en Læresal paa Universitetet, hvor en berømt Professor i Kulturhistorie, Professor Claudius, fra Kathedret taler for en Tilhørerkreds af unge Studenter, deriblandt den unge Prins Alexis, og dennes to nære Venner Erik Claudius (der er en Søn af Professoren) og en ung udenlandsk Greve Gregor, der studerer ved Universitetet. Ogsaa Professorens Datter, Blanca, en skøn, ung Kvinde er tilstede. Nogle Scener fra Studenterlivet vises. Man forstaar, at Grev Gregor er forelsket i Blanca, og at hendes Broder Erik Claudius ønsker en Forbindelse mellem de to. Men den unge Prins og hun har allerede fundet hinanden og mødes i Professorens Hus. Han ønsker at gøre hende til sin, trods de Hindringer hans høje Rang danner. Hun genelsker ham uden at skræmmes af den store Forskel i deres Stilling og Byrd. Men hendes Broder er i mod Forbindelsen, da han frygter politiske Forviklinger. Den unge udenlandske Greve, Prinsens Ven, forstaar de to Unges Elskov og træder frivillig omend med dyb Sorg tilbage for sin Ven, men beder blot Prinsen love Blanca Troskab og aldrig svigte hende. Hendes Broder derimod er bestandig mod Forbindelsen. Professoren ved intet om Forholdet og betragter blot den unge

Prins som sin Elev, hvem han lærer sine store Ideer om den hvide Races høje Maal og store Opgaver for Fred og Kultur. Verdenskrigen hænger over Hovedet, Landet lever i Uro og Angst for at blive revet med. Blanca, der er som et Symbol paa Freden og Menneskehedens dybeste og bedste Egenskaber, befæster i den unge Fyrstes Sjæl hendes Faders Lærdomme. Men i Landet er et meget stærkt Krigsparti, hovedsagelig ledet af Børserne og de store Spekulanter samt af Adelen og Militærmagten, og fra den Kant arbejdes der paa at formaa den gamle Konge, Prinsens Fader, til at kaste Landet ind i Verdenskrigen for at opnaa Erobring. I Befolkningen drives ivrig Agitation for at rive det med, og demonstrerende Fokskarere ses i Universitetsbyen. Den gamle Konge er imidlertid under de oprivende Begivenheder blevet farlig syg. Han er bestandig mod Deltagelse i Krigen, da han kender dens Ulykker. Nu, med Døden for Øjnene, kalder han sin Søn hjem for at lade denne overtage Regeringen. Krigspartiet, der arbejder paa at styrte det fredsvenlige og foøkelige Ministerium fortæller Kongen om de skadelige frisindede K Lærdomme, Prinsen indsuger ved Universitetet under Prøfessor Claudius og tillige om den Forbindelse, han er paa Nippet til at indgaa, og som er vanørende for hans høje Rang. Kongen foruroliges, og Ilbud sendes efter Prinsen. Et Billede viser i Kongens Dødsværelse, hvor den hvidhaarede gamle Mand paa sit yderste genser Sønnen, hvem de militære Raadgivere har søgt at mistænkliggøre i Faderens Øjne. Kongen er selv vaklende, om han skal kaste Landet ind i Krigen eller ej, og Mødet mellem ham og Sønnen er oprivende. Faderen bebrejder Sønnen hans letsindige Liv med Kvinder under hans Stand (saaledes som det er foregivet for ham). Men Prins Alexis leder da ved sin Haand Blanca ned til Faderens Dødsseng. Ved at se hendes Skønhed og den ^{Godhed} ~~Skønhed~~, der lyser ud af hendes Træk, gribes den gamle Fyrste. Han forstaar, at gennem en Kvinde som hun, kan Nationen frelses og han lægger i sin Dødsstund de to Unges Hænder sammen, medens hans Raagivere forbitrede ser til. Den gamle Konge er nu død, og ^{Kong} Alexis erklærer i Statsraadet, at han er mod Krigen og tillige at han vil gøre Blanca til sin Gemalinde. Krigspartiet sammensværges sig. Der opstaar en Paladsrevolu-

tion. Paa et Jagtslot, hvor Alexis opholder sig med Blanca, bryder en Skare Officerer ind og fører ham med Magt til Krigsministeriet, medens hun bevogtet maa blive tilbage. Hele Bandet er nu i Uro. Man ser Scener fra Børsen hvor Jobberne fremkaldes Panik og fra Universitetet, hvor de fremmede Studenter flygter for ikke at blive Krigsfanger. Blandt dem er den udenlandske Greve, Gregor, hvem Blancas Broder hjælper med at flygte i Forklødning. Man ser nu Diplomaternes Forsamling ved Krigens Udbrud. De japanske og kinesiske Gesandter ses gøre, hvad de kan, for at udbrede Øphidselsen hvoraf de asiatiske Stater vil have Fordel paa Europas Bekostning. Kong Alexis er nødt til at bøje sig og underskrive Krigserklæringen, hvorefter han tillige maa vælge et nyt Ministerium af Krigspartiet. Dette Ministeriums Ledere er en General, der kaldes Krigskansleren og foruden ham en stor Børsmand og Vaabenfabrikant. Fra en Balkon erklærer Kongen for Folket, at Krigen er erklæret, og med Sorg i Ansigtet løfter han sin dragne Kaarde. Han vil føre sit Folk mod Fjenden.

Man ser nu Mobilisering og Tropperne Afmarsch. Lige før sin Afrejse til Fronten rider Kongen kun ledsaget af sin Adjudant til det lille Jagtslot for at tage Afsked med Blanca. Han genser hende, men hun modtager ham med Vrede. Han har brudt de Løfter, han gav hende, han har svigtet det store Kald for Fred og Kultur, han lærte af hendes Fader. Hun vender sig fra ham med smertelig Foragt og lader ham alene. Fortvivlet kaster han sig i Sadlen for at ride til Fronten, hvor hans Generalstab venter ham. Man ser Krigsraadet i det store Generalstabstelt, hvor Generallerne under Kong Alexis Forsæde er bøjet over det store Kort og raadslaa, idet de flytter smaa Flag hen over Kortet. Scener fra Fronten vises. Fra en Høj iagttaget Kong Alexis det vældige Slag. Hans Miner viser han's Tvivl og Sorg over Tabet af Blanca, skønt Sejren bliver hans. Krigens Ødelæggelser skildres. Den fjendtlige Hær er trængt ind i Landet. Blandt dens Officerer er Greve Gregor som Kaptajn og Fører af en Afdeling. Blanca er imidlertid vendt tilbage til sin Fader, der boer i en Villa, ensomt beliggende udenfor Universitetsbyen. Der sidder han ~~høgt~~ i sit Studerekammer, begravet

i sine Bøger uden at bekymre sig om Krigen, der raser omkring ham, en optaget af sit store Værk om den hvide Races Kultur, Blanca er hos ham og han dikterer hende sin Afhandling. En Skare af fjendtlige Soldater, der uden Fører strejfer plyndrende og brændende om, nærmer sig Villaen. De bryder ind. Deres Heste nedtramper Haven. De knuser Skodder og Døre med deres Geværkolber, Udhusene stikker i Brand. Man ser dem husere i Villaens Stuer, plyndrende og ødelæggende. Blanca og Professoren opholder sig i Studerkamret. Han bevarer sin Ro og vil ikke afbryde Arbejdet. Han lever bestandig i sin egen Verden. De fjendtlige Soldater sprænger Døren. Et Par af Voldsmændene griber fat i Blanca, Professoren søger at forsvare hende, men slaas til Jorden. Ude paa Vejen har vist sig en fjendtlig Officer, med sin Adjudant. Det er Grev Gregor. Han ser sine Tropper i Færd med at plyndre og kender Professorens Hus. Han springer af Hesten. Med sin Revolver i Haanden bringer han Soldaterne til Lydighed. De følger ham, og Disciplinen er genoprettet. Han løber ind i Villaen og ser Overfaldet paa Blanca. Han skyder Voldsmændene ned. Blanca kender ham og takker ham. Han staar nedslaaet og bedrøvet og ser hende. Han er kommen som Fjende. Han ved, at hende kan han aldrig vinde. For ham er kun en Udvej: Døden. Hun rækker ham sin Haand. Hun ønsker, at de skal være Venner. Ogsaa hun lider under denne frygtelige Krig. I dette Øjeblik slaas Allarm. Der har vist sig Infanteri paa Vejen. Det er Landets Tropper, der nærmer sig. Kaptajn Gregor indser Overmagten og lader blæse Tilbagetog. Efter en kort Afsked med Blanca iler han bort med sine Folk. Huset og Haven besættes nu af Landets Soldater. De føres af Blancas Broder, der er Kaptajn. Han naar akkurat at gense hende og Faderen, før han maa videre for at forfølge Fjenden. Skyttekæderne spredes over Marken. Man ser de forfulgte Fjender grave sig ned i en Løbegrav. Blancas Broder stormer den med sine Folk. Fægtning opstaar. Blancas Broder, der fører an, kaster sig mod den fjendtlige Kaptajn, uden at de genkender hinanden. Kaptajn Gregor løfter sin Revolver og skyder Blancas Broder. Idet han falder kender han ham. Han kaster sig fortvivlet ned over sin døende Ven. Blancas Broder udaander i hans Arme. Saa springer han op og frembyder modigt sit Bryst for de fjent-

lige Bajonetter. Han har dræbt sin Ven og Blancas Broder, han ønsker ikke mere at leve. Han stødes ned og synker hen over Vennens Lig. Det bliver Aften. Valpladsen ses. Ravne svæver over de Faldne. Blanca kommer gaaende søgende mellem de Døde, hvor Ambulancen er paa Vej ud. Hun finder sin Broder og hans Ven døde i hinandens Arme. Fortvivlet hæver hun sine Hænder mod Himlen. Dette er Broderkrig. Ven kæmper mod Ven. Vil der aldrig blive Fred mere i Verden!

Krigens Jammer og Elendighed stiger. Man ser flygtende Skarer af Kvinder og Børn. De sultende trænger sig foran de offentlige Uddelinger af Brød. Blanca kommer gaaende gennem Staden. Man kender hende som Kongens udvalgte Brud. Nogle forbander hende i den Tro, at hun har Skyld i Krigen. Men hun taler mildt og trøstende til dem, og Kvinder og Børn samler sig om hende og anraaber om Hjælp. Hun alene kan ved sin Indflydelse paa Landets Hersker gøre Ende paa Nøden. Hun nikker. Hendes Øjne tindrer af Begejstring. Hun vil sætte sit Liv ind paa Fredens Sag. En uhyre Folkeskare flokkes om hende. Man ser Folkeskaren forsamlet foran Paladsets Port, Arbejdere og Kvinder. Vagten vil rydde Pladsen med Bajonetten, det truer med Tumult, men Blanca træder frem og forlanger Adgang til Fyrsten. Man kender hende, og Vagten gør ærbødig Plads for hende. Det Indre af Statsraadskabinetet vises. Kongen ses raadslaaende med Krigskansleren og andre Ministre. Paa det store Europakort viser Kansleren de Erobringer, han agter at gøre. Heldet følger Landets Vaaben. Kongen er mismodig. Han ønsker kun sit Folks Lykke og intet andet Folks Ulykke. Kanslerens Holdning overfor ham er anmassende og bydende. Kongen bliver alene. I dette Øjeblik kommer Blanca. Kongen vil styrte sig mod hende og tage hende i sine Arme, men hendes Blik standser ham. I dette Øjeblik er det alene Verdens Ulykke, det gælder! Hun fortæller ham om Landets Forstyrrelse og Elendighed. Gennem Paladsets Vindue viser hun ham den ødelagte By, de nedbrudte og afbrændte Huse. Han bøjer Hovedet tungt i Følelse af den forfærdelige Ulykke, Krigen har kaldt ned over Verden. Men han ryster paa Hovedet. Han ved intet Raad. Men hun peger ud. Jo! der er en Forbunds-fælle, stærkere end noget. Folket! Det vil Fred og kun Fred! Hun viser ham Skaren, der venter ude paa Slotspladsen. Kansleren

Kansleren kommer til og forlanger Tilladelse til at gøre Indhug paa Mængden. Men Kongen er med Blanca traadt ud paa Balkonen og viser sig for Folket, der jublende hylder ham. Han er Folkets Fører nu. Dets Vilje er hans Lov. Udsendinge fra Folket, Haandværkere og Borgere trænger ind i Paladset. Han stiller sig i Spidsen for dem. Kansleren og Militærpartiets Mænd arresteres, og Kongen omgiver sig med nye Raagivere af Folkets Midte. Deres Chef er Proføssor Claudius, Kong Alexis gamle Lærer.

Man ser nu et stort Møde i Paladset af alle Magters Gesandter og Afsendinge, deriblandt de japanske og kinesiske, der gør hvad de kan for at hindre Freden, som nu forhandles. Kongen tager da til Orde for sin store samlede Plan. Han viser paa det store Europakort, der hænger paa Væggen, og hvor alle Europas Stater er angivet med Grænserne optrukne med tykke Streger. Med et Ryk flænger han Kortet til Side og bag det ses et nyt Europaskort. Her er alle Grænser forsvundne og omkring Europa er blot en stærk markeret Linje, der danner Grænse mod Asien. Alle nationale Skillelinjer er forsvundne, og tværs over Europa er den store Indskrift:

"EUROPAS FORENEDE STATER".

Fyrsten løfter Haanden: "Det er vort Kulturs store Ide. Det er den hvide Races høje Maal! Gesandterne rejse sig begejstrede og trykker hinandens Hænder. Kun de gule Diplomater sniger sig med skumle Blikke hen i en Krog. Fra Balkonen proklamerer Kong Alexis for det forsamlede Folk den store nye Verdensfred.

Endelig ses i et afsluttende Billede det store Møde mellem Europas Fyrster (uden dog at bestemte Portrætter gives) hvor de med store pompøse Optog ankommer, alle i civil, kun med deres Følge i pragtfulde Uniformer. De forsamles om det store og mægtige Fredsmonument, der skal afsløres. Kong Alexis og hans nye Dronning, Folkets Udkaarne, Blanca, kommer, og Sløret glider til Side fra Monumentet for Freden og den hvide Races høje og enige Maal. Optrinet former sig sig til et stort festligt Optog, hvor de forsamlede Stønder og Arbejdets Mænd hylder den nye Tid, der oprinder for Verden.

Otto Rung.

DEN EVIGE FRED.

eller

EUROPAS FORENEDE STATER

Stk. Nr.

HOVEDPERSONERNE:

Den gamle Fyrste.

Prins Alexis, Tronarving.

Krigsministeren.

Finansministeren.

Prinsens Adjuvant.

Friherre, Professor Claudius.

Blanca, hans Datter.

Gregor Claudius, hans Søn, Student.

Vincent, fremmed Student, hjemmehørende i Naboriget.

Mr. Charles Wolken.
Mr. Carl W.
Bryant Wilson.
Robert Schmidt.
Becky.
Kenneth E. K. Roulberg.
Verdier.
Marin Eyeckov.

.....
Ministre, Officerer, Hoffolk, Soldater, Studenter etc. Hand-
lingens Tid og Sted: Mod Verdenskrigens Slutning i en tænkt europæisk
Stat.

1. Indledningsbillede.

Beskl.

Pers. Rekv:

Over en øde Mark hvorpaa de Døde ligger i lange Rækker rider -
paa en ussel mager Hest - Døden. - Paa hans Skulder hviler en
lang blodig Sabel. Stormen jager hans Gevandt op omkring ham. Skyerne
farer over Himmelen.

Soldaten

X

DEM RYDE SVED.

eller

NUMOTAN FORNBERG STADEN

1884

HOVSTYRELSBERETNING

Den gamle Hovstyre...

Præsident, Professor...

Præsident...

Præsident...

Præsident...

Præsident, Professor...

Præsident, Hans...

30 Damer

30 Herre

Vind, Lørdag...

Minister, Officerer, Høfler, Soldater, etc. etc.

Indvænet Tid og Sted; Med Verdenskriegen...

Indvænet...

Hovstyre...

Over en halv...

med en...

længere...

længere...

Indledningsbilledet fortoner sig op til Billede 2, der lang-
samt træder frem og viser Friherre, Professor Claudius, talende
fra Kathedret i

2. Universitetets Auditorium

Paakl.

Pers. Rekv:

*Ny Dekoration.
Binstykket Hjærnerne
Rolis Stil.*

om Europas Kulturhistorie, saaledes at Indledningsbilledet virker
som Indholdet af hans Foredrag. Nu ses Kathedret tydeligt og der står
Professoren, en statelig Mand omkring de 50 Aar, endnu ungdommelig
og smuk, med høj rolig Tænkerpande. Hans Foredrag har malende Kraft.
2 A. Under ham skimtes og derefter vises tydeligt den mægtige
Tilhørerskare af mandlige og kvindelige Studenter. De to Venner
Gregor Claudius og Vincent, en ung Student fra Nabolandet, der ophol-
der sig ved Universitetet, sidder lige under Kathedret. Imellem
dem sidder Blanca som Tilhører. Hun er purung, rank og blond Pige,
klædt i hvid Dragt. Broderen er midt i Tyverne, blond som hun, en ung
Enthoisiasst, klædt som Student, (dog saa lidt som de andre med Hue)
Vincent viser ved sin mørkere Type sin fremmede Nationalitet.
Professoren fortsætter sit Foredrag: "Prins Alexis er en idelig Gæst
ved sin tidligere Lærers Professor Claudius' Forelæsninger."

2 B. Og nu er fra Forgrunden tilvenstre to nye Tilhørere kommen ind
i Billedet. Det er Prins Alexis og hans Adjutant. De er begge i Civil.
Prinsen i lys Spadseredragt, Adjutanten, en militærisk Mand midt i
Trediverne, i Redingote og med Cylinderen i Haanden, korrekt og
fornem. Prinsen derimod er ung, ivrig og videbegærlig. Han er en slæ-
lys og rank Yngling, med fri og naturlig Holdning, i de første Bul-
leder næsten lidt ungdommelig slentrende og fuld af pludselige Ind-

Indledningsbilledet fortæller sig op til Billed 2, der længe
samt træder frem og viser Professor Claudius, Calanda

fra Kathedret i

2. Universitetets Auditorium

Parki.

Pera. Hæky:

en Europas Kulturhistorie, særlig af Indledningsbilledet virker
som Indholdet af hans Foredrag. Nu ses Kathedret tydeligt og der er
Professoren, en utætlig Mand omkring de 50 Aar, endnu ungdommelig
og smuk, med høj rolig Tankerpende. Hans Foredrag har selende Kraft.
E. A. Under ham skines og det er vist tydeligt den nægtige
Tilfærelse af mandlige og kvindelige Studenter. De to Venner
Gregor Claudius og Vincent, en ung Student fra Nabolandet, der ophol-
der sig ved Universitetet, sidder lige under Kathedret. Imellem
dem sidder Bianca som Tilhører. Hun er pænt, rask og blond pige,
kiødt i hvid Dress. Broderen er lidt i Tyverne, blond som hun, en ung
Katholikt, kiødt som Student, (dog ses lidt som de andre med Hæ-
Vincent viser ved sin mørke Type sin fremmede Nationalitet.

Professoren fortæller sit Foredrag: Prins Alexis er en ideelig Gæst
ved sin tidligere lærer Professor Claudius' Forelesninger.
S. H. Og nu er fra Forgrundens tilværelse to nye Tilhørere kommet ind
i Billedet. Det er Prins Alexis og hans Adjutant. De er begge i Civil.
Prins i lys Spæderedragt, Adjutanten, en militærisk Mand lidt i
Tidivertne, i Redigede og med Gylindere i Hænder, korrekt og
form. Prinsens betind er ung, ivrig og vidbegærlig. Han er en af
Ivrig og rask Ungling, med fri og naturlig Holdning. I de første Bil-

fald. De er paa Taaspidserne kommen frem til de af Tilhørerne, der ikke har Siddeplads. Alle er saa optagne af Foredraget, at den fornemme Gæst ikke bemærkes. Adjutanten synes tvivlraadig. Aabenbart har han søgt at overtale Prinsen til ikke at vise sig her, hvor den berømte, frisindede Kulturhistoriker taler. Hans Miner er tydeligt skandaliserede over Foredragets Indhold. Han søger at faa Prinsen med sig bort, men Prinsen ryster smilende paa Hovedet og fører Adjutanten ved Armen om bag en ^{Søjle} Murpille helt fremme i Foregrund, hvorfra de uset kan høre til. Foredraget afsluttes nu. Alle rejser sig under stormende Applaus. Med et let Buk forlader Professoren Kathedret. Ogsaa Prinsens Ansigt udtrykker Grebthed. Saadanne Ord har han aldrig hørt før.

3. Den gamle Fyrstes Arbejdsgemak paa Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Krigsministeren, 4 andre Ministre og Kabinetssekretairen, staar afventende i dyb Alvor. Krigsministeren er en udpræget gammel Militærttype, barsk og despotisk. Den gamle Fyrste - en mild og højsindet, kærlig Monark - træder ind, svagelig støttende sig til en Stok, hilser stille og alvorlig paa sine Ministre. Der tages Pæds, Krigsministeren rejser sig, bukker for Kongen og begynder sin Tale.

DEN HVILDE RACHS KULTUR.

4. Udenfor Forelæsningsalen.

Universitetet paa Jøll.

Paakl.

Pers. Rekv:

Billedet optages lige ved Udgangen af samme. Halvt skjult bag Murpillen ses Prinsen og hans Adjutant Professoren gaar gennem

Forsamlingen, der ærbødigt gør Plads for ham. Ved Professorens Side gaar Blanca og nu er ogsaa Vincent og Gregor ~~kom~~ kommen til og udveksler hjertelige Haandtryk med Professoren og Blanca. Vincent's tung-
sindige brændende Øjne viser hans dybe Kærlighed til Blanca. Hun behandler ham venligt og med søsterlig Ligeformhed. Prins Alexis rejser Hovedet ved at se den unge Pige. Der tændes med Et Lys i Hans Øjne, *som man kender mig, guds.* Han betragter betaget hendes Skønhed og Ynde, han griber heftigt Adjutanten i Armen og viser ham Blanca. Adjutanten skjuler sin Uvilje og Uro over Prinsens Holdning bag hofmandsagtig Ærbødighed. Han søger at faa Alexis med sig bort inden de bliver kendt i denne Forsamling af moderne og frisindede Ungdom. Professoren er nu ledsaget af Blanca gaaet mod Døren ind til Professorværelset, medens de øvrige Tilhørere, deriblandt Vincent og Gregor, ad den store Ø Hovedudgang forlader Salen. Prinsen ser med et Suk og et Smil efter den unge Pige, der end ikke har vendt sit Blik imod ham. Adjutanten tager ærbødigt, men bestemt hans Arm. De tilbageværende af Studenter er blevet opmærksomme paa ham og begynder at hviske indbyrdes, uvisse endnu om det er Prinsen. Prinsen følger med Adjutanten ud.

F A D E R O G S Ø N .

5. Den gamle Fyrstes Arbejdsgemak i Slottet.

Statsraadssalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Stort Pragtrum med Gobeliner og Rokokomøbler. Forrest svært forgøldt Arbejdsbord. Ved dette ses Fyrsten arbejdende i Forening med Krigsministeren og Kabinetssekretæren. Krigsministeren er i Generalsuniform. Han er en mørk skarpskaaret Type med ørneagtigt Blik, haardt og bydende Udtryk. Fyrsten og han sidder bøjet over Dokumenter og

et skæppe med buebede Prøver.

Forordningen, der er vedtaget af Riksdagen. Ved Professorens Brev
Blasen og nu er ogsaa Vincent og Gregor til kommen til og adveksler
hjelpekunstige Haendtryk med Professoren og Blasen. Vincent
stadige præsenterer sine viser hans dybe Kærlighed til Blasen. Han
behandler ham venligt og med særlig ligefremhed. Prins Alexis
rejser Hovedet ved at se den unge Pige. Der tænkes med sit Blik i Hans
Øjne. Han betragter det hele hendes Skønhed og Ynde, han griber delvis
Adjutanten i Armen og viser ham Blasen. Adjutanten skæler sin Uvilje
og Uro over Prinsens Kolding og Holmskæbning. Han søger
at se Alexis med sig bort inden de bliver kendt i denne Forordning
al moderne og frimodigt Uagdom. Professoren er nu ledaget af
Blasen gæst med Døren ind til Professorverværelset, medens de øvrige
Tilfærelse deriblandt Vincent og Gregor, så den store Hovedudsigt
forinden. Prinsens Uro med et Blik og et Smil efter den unge Pige,
der end ikke har fundet sit Blik ind på ham. Adjutanten tager erbedigt,
men beder hans Aft. De tilbageværende til Studenter er blevet op-
mærksomme på ham og begynder at hvile indbyrdes, vovne endnu
om det er Prinsens. Prinsens følger med Adjutanten ud.

F A D E R O G S O N N.

Den gamle Fyrstens Arbejdsgaard i Skotte.

Banki.
Pers. Rekt.

Stort Præstium med Godeliner og Kokonambler. Forrest svært forfølgte
Arbejdshord. Ved dette ses Fyrstens arbejdsende i Forening med Krigs-
ministeren og Kabinetsekretæren. Krigsministeren er i Generalsamt-
form. Han er en mark skarpkastet Type med ernestigt Blik, stærkt
og dybende Udtryk. Fyrsten og han sidder på det over Dokumenter og

synes navnlig paa store Generalstabskort med en Passer at overlægge forskellige Planer for en kommende Krig. Den store Verdenskrig flammer allerede over Europa, og Krigsministeren søger allerede at overbevise Fyrsten om, at Tidspunktet nu er kommet, da Landet med størst Udbytte kan gribe ind. Fyrsten har store Betænkeligheder, vil helst fremdeles opretholde Neutraliteten. Krigsministeren viser ham paa det store Kort, hvorledes Krigen trækker op som et uundgaaeligt Uvejr paa snart sagt alle Grænser. Fyrsten ryster bekymret paa Hovedet. ^{Kongens Ordre} En ~~Rekord~~ melder et Besøg og paa Fyrstens Ordre gives Adgang for Prinsens Adjutant, der nu er klædt i Kaptainsuniform. Han hilser stramt militærisk, og Fyrsten, der synlig er bekymret og ærgerlig over Prinsens Forhold, spørger ham ud. Adjutanten beretter om Prinsens Besøg ved Forelæsningen. Den gamle Fyrste er synlig opbragt, og Adjutanten trækker paa Skuldrene, idet han veksler et Blik med Krigsministeren, hvis Udtryk viser, at ogsaa han finder, at Prinsen kompromitterer sin Rang ved sin demokratiske Optræden. I dette Øjeblik rives Døren op, og Prinsen kommer uanmeldt. Han er i Civil, i engelsk Sportsdragt. Han nærmer sig smilende Faderen, der modtager ham med Udtryk for Bekymring over at han tilbringer saa megen Tid paa private Interesser i en Periode hvor Landets Skæbne skal afgøres. Krigen kan være inde allerede i Morgen, og Landets Tronarving fordriver sin Tid med letsindig Leg. Prinsen gør ved en Tilnærmelse Forsøg paa at stemme Faderen blidere, men denne vender sig bedrøvet og gaar tungt støttet til sin Stok mod sit Privatgemak. Prinsen ser ydmygt og forvirret efter ham, vender sig derpaa om, men møder Krigsministerens myndige og kolde Blik. Prinsen gør en uvilkaarlig Bevægelse, men Krigsministerens kolde Smil viser, at han ved, at han har Overhaanden her.

at han har overbunden det
Kærlig Brevskifte, men Krigsministerens Kolde Blik viser, at han ved
den anden Krigsministerens Vindige og Kolde Blik. Prinsen gør en vilje
Prinsen var ydmygt og forvirret efter den, vender sig tilbage om,
sig bedrøvet og gær tungt statted til sin Bolk med alle Privatgæster.
en Tilfældig Brev og at samme Brevet blyder, men denne vender
Tilsvarende forbliver sin Tid med letsladig Jag. Prinsen gør ved
ne skal afgøres. Kriget kan vare inde allerede i Morgen, og Landets
saa meget for den private Interesser i en Færdige hvor Landets Skæb-
der modtager han med Udtryk for Bekymring over et her tilhørende
Han er i Civil, i et vist Forhold. Han nævner sig anslende Fæderen,
trøden. I dette Tilfælde bliver Brevet, og Prinsen kommer sendt.
linder, at Prinsen kompromitterer sin Hæns ved sin demokratiske Op-
veksler et Blik med Krigsministerens hvis Udtryk viser, at ogsaa han
synlig opbragt, og Adjutantens tilføjer den Skandale, der han
beretter om Prinsens Besøg ved Foreningen. Den gamle Tyrsk er
ret og ærgerlig over Prinsens Forhold, spørger han om. Adjutantens
form. Han viser et vist militærisk, og Tyrsk, der synlig er bekym-
gives Adgang for Prinsens Adjutant, der nu er kiødt i Kaptainant-
Krydset som Hovedet. En Laks, melder et Brev og den Tyrskens Ordre
ungæseligt Væjre den snart alle Grænser. Tyrskens viser den be-
viser han den det store Kort, hvorved Kriget trækker op som et ne-
vii helst fremdeles opretholdes Neutraliteten. Krigsministeren
med utvivel Udbytte kan trække den Tyrskens har den betænkeligheder,
at overbevise Tyrskens om, at Tilhængerne nu er kommet, da Landet
Tilsvarende allerede over Europa, og Krigsministeren søger allerede
fornødelige Placer for en kommende Krig. Den store Vordenskrig
synen navnlig den store Generalstabens med en Placer en Overblik

Store Jungf. indskammede Møbler.
Vinduesniche på Bunden Havedør i Bagge.

Fader og Datter.

7. Friherre Professor Claudius s Arbejdsværelse

Beakl.

pers. rek. v.

Meget høj-
fideligt og adeligt
pragfuldt

i hans Villa udenfor Byen . Det er et stort Rum, hvis Vægge helt er skjult og søgrelser . Vinduet vender ud mod Marker og Skov.

Professoren sidder ved Arbejdsbordet , der er dækket helt af sølvfolianter . Han er i færd med at diktere Blanca , der sidder ved et Bord helt o Forgrunden, Manuskriptet til sit nye store Værk. Han ser betragter han hende og ser med et Smil , hvorledes hendes Blik vanderer fjernet ud som i drømmende Længsel. Han rejser sig og lægger Haenden på hendes Skulder. Ja, det er Synd at han holder hende borte her , naar Solen og Sommeren lyser derude. Hun ser smilende på ham. Nej! hun vil intet hellere end hjælpe ham! Men han læser i h Blik , at hun bestandig forfølges af et Rillede, hun ikke kan glemme. Nu kommer fra Havedøren voderen Gregor og den fremmede Student Vincent , begge sommerklædte. Hjertelige Hilsener udveksles. Vincent betragter Blanca med sine mørke brændende Øjne , og hun viser sig kende sig sky for hans iltgør tydelige Beundring .

Professoren viser ud mod Haven . De unge skal nu blot lade ham skette sig selv og søge ud i Naturen . Den alene kan lære Mennesken det Sande og Godt. Blanca tager sin Strækhæt , og de to Venner ledsøger hende ud . Professoren bøjer sig på ny over sine Folianter.

Horsbølle

Til den danske

Blaindahl

Horsbølle

Handwritten notes in red ink, including the number 42 and other illegible characters.

8) Landsvej m. Skov p. d. s. Side

7.

Prins Alexis i engelsk Ridedragt kommer paa sin sorte Fuldblodshest, ledsaget af sin Adjudant, der er i Uniform. En Lakaj til Hest følger bagefter dem.

Pludselig sætter Prinsen i Karriere muntert raabende ad Adjutanten som om han vil råde Væddeløb. Adjutanten og Lakajen søger at holde Tritmen Prinsen er allerede langt borte og forsvundet ind i Skovtykningen. Adjutanten bliver forvirret holdende paa Vejen søgende forgæves at finde Stien hvor Prinsen er redet ind.

9. Skovvej. Villavej.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gennem Træerne ser man Professorens Villa. Prinsen kommer ridende mellem Træerne. Han springer af Hesten og gaar ivrig alligevel synlig usikker frem mod Villaen.

H Ø S T V E J R .

10. Markvej.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ude over Marken er Høsten i fuld Gang. Karle og Piger og Børn i lette maleriske Dragter er ifærd med at binde Kornet og læsse det fra Stakkerne paa Høstvognene der holder parat. Blødende Solskin forhøjer den maleriske Virkning af Landskabet med de glade og travle Høstfolk.

Fra Markvejen kommer Blanca med Vincent og Brøderen. Blanca stændser og vinker til Pigerne, der binder Kornet. Forkarlen nærmer sig hilsende. Det er hendes Faders Folk! Hun ræber, at hun kommer for at hjælpe til. Og de to unge Mænd springer ind paa Marken, kaster Frakkerne og gaar i Gang med Arbejdet. medens Blanca binder et Tørklæde omsit

Finn Alexia i engelsk Riddarskapsorden kommer på sin gamle Fjälldalen, xier
ledningen av sin Adjuvant, den ex i Uniform, En Sakaj till Huset iafger
dageren den.
Vindstille mættet Prinsen i karriere mættet rædende ad Adjuanten
nom om han vil ræde Veddelet. Adjuanten og Bekket anger at holde Tris
men Prinsen er allerede langt borte og forsvunden ind i Skovstangen.
Adjuanten bliver forvirret holdende på Væjen ægende forsvare af
Tinde Stien hvor Prinsen er redet ind.

Pax alternata

*Manuscript
i smuk mappe
Tilsluttet på 4 Sprag.
skrevet*

9. Skovskant.
Fæstl.
Fæstl. Rækv.
Gennem Træerne ser man Professorens Villa. Prinsen kommer rædende ind
kolle Træerne at Hæsten og naar lyde alligevel staa
valken ind i Villen.
10. Skovskant.
Fæstl.
Fæstl. Rækv.
De rver Mar er hædet i Tid Gang. Arde er Riger og Horn i fæste
valeriske Dræter er ræde ved at blæde Kornet og længe det fra Række
no på Hæstvegen den holder parret. Blædende Solen forlæter den
valeriske Virkning af Landkædet med de glæde og trave Hæstole.
Fra Hæstvejen kommer Blæde med Vincent og Brøderen. Blæde stænder
og viker til Blæde, der blæde Kornet. Røkkeren nærmer sig blæde
de. Det er hendes fæde Folkhina ræder, at hun kommer for at blæde
pe til. De de to unge Mand ærtinger ind på Hæsten, kædet Træerne
er nær i Gang med Arbejdet, medene Blæde vinder af Træblæde om

Hær og begynder at løse sine Sko, for at hjælpe de sankende Piger.

10. A.) Prinsen binder sin Hest til Laagen.

Lærer og Elev.

11. Professorens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Røkv.

Professoren som før, fordybet i sine Studier, Fra Hovedøren kommer synlig usikker Prins Alexis. Professoren ser op og hilser hjerteligt på sin Gæst. Der synes at være en Art Venskab mellem dem som Lærer og Elev. Professoren spørger, om Prinsen tror, der er overhangende Fare for Krig, hvortil Prinsen smilende svarer, at i det Land, hvor Friherre Claudius øver sin fredskærlige Propaganda kan Krigen ikke trænge ind. Alle vi, der elsker dette herlige Land, vil ogsaa det, De vil Hr. Friherre, vi vil Freden! Professoren trykker rørt og taknemmelig hans Hænd og fortæller, han arbejder på et stort nyt Værk:

"Vor Race og Verdensfreden."

Han viser Prinsen Manuskriptet. Prinsen og professoren diskuterer Emnet. Professoren forsvarer sin Tro på Fred over Verden overfor Prinsen, der er noget skeptisk, navnlig nu, da Krigen raser over ~~Europa~~ Europa, om end han ivrig hører på professorens Tale. Men Professoren mener, at det er Synd at blive her i dette straalende Vejr. Prinsen skal følge ham på en Tur. Medens professoren tager sin Hat, sætter Prinsen, der bærer nogle vilde Roser, men har set ham plukke undervejs, Blomsterne i et Glas på Blancas Pult. Han tager et Blad af Manuskriptet, kender Blancas Håndskrift og fører Arket dult mod sine sine Læber. Professoren er kommen tilbage med Hat og Stok, og de to gear ud sammen.

Et Møde i Marken.

12. Mærkvejen.

Paakl.

Pers. Røkv.

i Baggrunden aflyttet
Lade bygning om senere (42)
skal være vedvarende Rime.

Høstarbejdet ses som i sidste Billede. Blanca sår oppe på det næsten færdige ^{Korn} og tager mod Negene. Hun er bændodet, Blusen er dybere nedringet end før. Vincent hjælper Karlene med et læsse, Gregor ses med en Lø mellem de mejende. Professoren og Prinsen kommer ^{fra skovene} ad Markvejen. Professoren viser med et Smil af Glæde og Tro ud over den frodige Mark badet i Sol, hvor Arbejdet uforstyrret af Krigen derude bliver ved! Dette er kulturens Værk, Frødens Gerninger, Menneskehedens store Mål! Prinsen nikker betaget ved hans Ord. Men pludselig ^{ser} han Blanca,

12a. Nærbillede

som hun ioprejst står på Læsset.

12b. Han rødmer og river Matten af sit Hoved. Hun kender ham og er synlig forlegen. Arbejdet standser og Gregor kommer frem og hilser alvorligt og noget reserveret på Prinsen. Vincent er trædt nærmere med mørk Mine, synlig skinsyg. Blanca bøjer sig for at komme ned af Læsset. Vincent træder frem for at hjælpe hende, men Prinsen står allerede og modtager hende i sine udstrakte Arme. Hun gør sig forvirret fri af hans Favn og ~~trækker skamfuldt Skørtet ned over sine nøgne Ben.~~ Men Prinsen lør overgivet. Hvorfor standse Arbejdet, kan ikke ogsaa han tage Del i Kulturens rige Værk? Han springer ind i Rækken af Karlene og begynder at meje, idet han betyder, at Blanca skal følge efter ham som hans Høstpige og binde, hvad han mejer. Deres Øjne mødes, og hun følger ham smilende. Man ser dem sammen ombølgøt af Kornet i et Enkeltbillede på nært Hold. Billedet fortøner sig bort.

Her ser Prinsen sikkert hellere efter at have hilet Blanca tage afsked og ride bort medens de alle står og ser efter ham til Billedet forsvinder. med sin Væmmelse viser sin Skinnende

Handarbejde som i sidste Billed. Billedet er en oplyst og vel
ten Lærers Hænder og Lærers Hænder. Billedet er en oplyst og vel
dygtige håndarbejde som Lær. Vincent arbejder videre med et
for sig selv og de mellem de følgende. Professorer og Lærere kommer
ad Hænderne. Professorer viser med et Billede og Lærere over
den tredje Hænder Billedet i Billedet, hvor Arbejdet udføres af Lærere
Billedet bliver ved Billedet og Lærere Hænder, Billedet er en oplyst og vel
eksperimentelle Hænder Billedet bliver ved med Billedet. Billedet
Lærere Hænder Billedet.

~~Handarbejde~~

Handarbejde som i sidste Billed. Billedet er en oplyst og vel
ten Lærers Hænder og Lærers Hænder. Billedet er en oplyst og vel
dygtige håndarbejde som Lær. Vincent arbejder videre med et
for sig selv og de mellem de følgende. Professorer og Lærere kommer
ad Hænderne. Professorer viser med et Billede og Lærere over
den tredje Hænder Billedet i Billedet, hvor Arbejdet udføres af Lærere
Billedet bliver ved Billedet og Lærere Hænder, Billedet er en oplyst og vel
eksperimentelle Hænder Billedet bliver ved med Billedet. Billedet
Lærere Hænder Billedet.

Højeste Tid

Næste Dag. De fremmede Gesandterers Audiens.

13. Audienssalen i Slottet.

Pækl.

Pers. Rekv.

Mægtigt Rum i hvidt Marmor. Stående paa Tronens Trin giver Fyrsten Kur til de fremmede magters Gesandter. Han er i fuld Galla, ligesom Prinsen, der står et ørin lavere. Omkring dem Skarer af Hoffolk og Officerer. Desuden Krigs og Finansminister. I Forgrunden Grupper af fremmede Gesandter i brogede Uniformer, flere af dem eksotiske Typer, ~~Indiske eller tyrkiske. Helt fremme i Forgrunden to mongolske Gesandter, Kineser og Japaner, Japaneren i guldbroderet Uniform, Kineseren i Mandarindrags af Silke.~~

13a. Nabostaten.

De to synes at holde sammen, og følger med agtpaaagivne Blikke Scenen. En efter en kommer Gesandterne frem og bøjer sig for den gamle Fyrste, der til alle har et nœrdigt eller venskabeligt Ord. Tilsidst kommer Gesandten fra Nabostaten, en kraftig og stor mørkshægget Mand med krigerisk Holdning. Han bøjer sig mindre dybt end de andre, og hans Blik møder trodsigt Fyrstens. Krigsministeren træder frem og betragter skarpt Fyrsten. Denne har rettet sig og støder hærdt sin Stok mod Marmortrinene. Hans Mine mørkner uvejrsagtigt. Prinsens Mine synes foruroligende. Og Gesandterne hvisker uroligt indbyrdes. De to mongolske Gesandter veksler et skadefro Blik.

Nabostatens Gesandt træder frem og begærer et endeligt Svar af Fyrsten. Alle ved nu, hvad Forholdene kræver. Fyrsten maa kaste sin Neutralitetsmaske. Europa tillader ham ikke længer at sidde rolig, som om Verdenskrigen ikke kom ham ved. Paa sin Regerings Vegne kræver han fri Gennemmarsch for sit Lands Hær. Neutraliteten kan ikke længer skærme nogen.

Regle over de fremmede Gesandters Auditions

12. Auditionsregle i Almindelighed

Artikel

Paragraf

Medførte den i høi Grad vigtige og vigtige Kendskab til de fremmede Gesandters Auditionsregler. Han er i fuld Overtøj, ligesom
 Prinsessen, der står et ømt Løst. Omkring den Stans af Hoffolk og
 Oliebrøder. Deuden holder og Panserministeren. I Fortællingen Gruppen af
 Fremmede Gesandter i Fremmede Ministerer, ligesom af den eksterne Type
 Indtægt eller Indtægt. Helt fremme i Fortællingen to kongelige Gesandter
 for, Kineser og Japaner, og senere i midterste Række.

^{2/}
XXX Prinsessen Tager Reklamation

Bilside fortæller om sin Afsigt
 for Kuzen. — Reklamationen vil

De, at jeg skal aflyse Festen, —

hvortil Prinsessen svarer nej, da

der jo intet bestemt foreligger

og det kun vilde skæle

Parole. Prinsessen gaar og

inklinerer for Blanca.

Vincent's Jalousi.

Prinsen erklærer : Aldrig ! Mit Land tager ikke Parti. Neutralitet er
tilsikret os , og vor Neutralitet vil vi overholde. Han slaer heftigt
 ud med Haenden. Krigsministeren nikker bifaldende til den Trudsæl, der
 rummes i hans Ord . Den fremmede Gesandt bukker stolt : Den der nægter
mit Land en hjælpende Haend, maas tage Følgerne. Enhver , der ikke er
for os , er imod os ! Derefter gaar han hastigt og knejsende bort.

Handwritten signature
Universitetsfesten.

14. Tekst : Prinsen deltager i en Fest, som Eleverne afholder til Ere
for deres gamle Lærer Prof. Claudius.

I den store Festsal *Studentersamfundet*

Paakl.

Pers. Rekv.

er samlet en Skare af festklædte Studenter og deres Damer. Universi-
 tetes Rektor med Ordenskæde ledsager prinsen, der er i Kjole med Or-
 densbaend, gennem Salen , og forestiller ham for Professorer og deres
 Damer .

Mellem dem er Claudius og Blanca . Prinsen hilser hjerteligt paa
 sin Ven og Lærer og trykker et Kys paa Blancas Haend . Vincent , der
 staar i Nærheden faar sammen og knytter Hænderne *xxx*

Statsraad.

15. Statsraadssalen paa Slottet. *(Handwritten signature)*

Paakl.

Pers. Rekv.

Hele Ministeriet er samlet og de ledende Generaler er tilkaldt . Fyrst
 ten fører Forsædet . Det er Nat. *Handwritten signature* Brænder paa Bordet. Alles
 Miner viser , hvor overhængende alvorlig Situationen er . Dokumenter
 og Kortplaner udbredes paa Bordet og Forhandlingen begynder. Fyrstens
 Træk er medtagne . Han fører en Gang Haenden til Hjertet, som føler

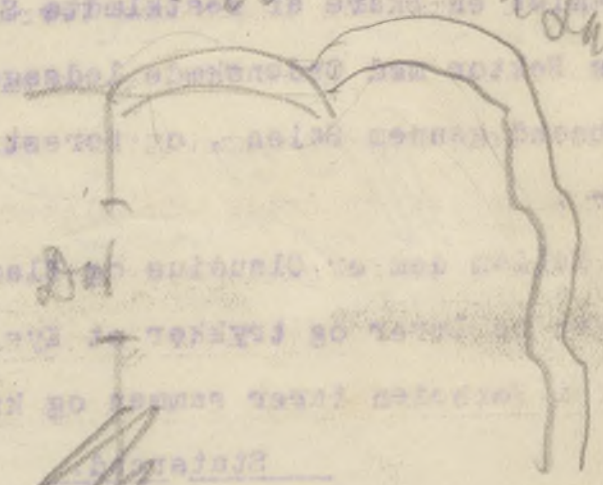
...erkläre: Alibi! Mit dem Lager...
...von...
...auf...
...auf...
...auf...

~~...auf...~~

Have my ^{my} ~~Public~~ ^{Public} ~~Public~~

Allen's

Triller and ^{and} ~~Triller~~ ^{Triller} ~~Triller~~

~~...auf...~~

~~...auf...~~

...auf...
...auf...
...auf...
...auf...

han sig syg. Krigsministeren har Ordet. Hans Tale er kraftig og agitatorisk .

Tiden tillader os ikke at vente til vi overgaldes .Vi maa komme

Fjenden i Forkøbet. Ellers oversvømmer de Landet. At tøve er at

tabe !Krigen er ikke til at undgaa -altsaa Krig!

Dansen.

16. Festsalen på Universitetet .

Pækl.

Pers. Rekv.

Dansende par bevæger sig gennem Salen. Prinsen inklinerer for Blanca. Hendes Dans viser hendes dybe betagelse. Da Dansen standser beholder han hendes Arm. Han peger mod Terrassen ud mod Parken. Hun læner sig skælvende mod hans Arm og følger ham. Vincent har fulgt Scenen med mørk Uro. Han veksler et par Ord med Gregor, der har set til angstet som han og rædvild . De bliver staaende , og ser ud mod Terrassen, usikre , om de skal følge efter Parret

Sværdets Sprog .

17. A. Statsrådsmødet som i Billede 15.

Pækl.

Pers. Rekv.

Mødet er mod Afslutning. Krigstemningen sejrer. Finansministeren, en sværtbygget mørk Børsmændstype har Ordet.

Landet maa gribe ind , nu eller aldrig ellers svækker vi
vor Status og vor Fremtid. Vi prisgiver os selv, om vi venter
til vi overfaldes.

Saa rejser Fyrsten sig for at tale. Han stemmer Haenden

den med Hjertet , men retter sig igen :Jeg gaar aldrig med til at vi selv drager Sværdet .Hele mit Liv har jeg kæmpet for Freden-godvil- lig bryder jeg den ikke !Vi har den tunge Pligt at forsvare sås om men vi vil ikke angribe .Ministeren gør heftige Modforestillinger.

178 Nærbillede .Fyrsten rejser sig igen og siger med Pathos:Ikke s- lange , jeg styrer dette Land ,hvorfra Verdensfredens Frø skulde spæ- des,vil jeg af egen Drift prisgive mit Fædreland til Krigens Gru.Da Ministeren truende foreholder ham ,at det uundgaaelig er for Døren, spænder han sin Kaerde løs og lægger den paa Europaskortet:"See lad mig nedlægge min Krone ,hellere end at drage det Sværd ,som for mig kun er Retfærdighedens og Menneskelighedens Symbol! Pludselig griber han sig paa ny tid Brystet ,vækler .Alle springer op i Bestyrtelse. Fyrsten segger bagover .Adjutant griber ham i Armene .

179. Almindeligt Oprør ,Ræben og Kalden .Døren rives op .Lækajen vi- ser sig .Livlægen , en ~~gammel~~ ^{gammel} Mand i Kjole med Ordensbænd ,baner sig Vej og bøjer sig over Fyrsten,der hviler tilbagesunken i sin Stol. See rejser Lægen sig og ryster alvorlig paa sit Hoved :"Det er forbi! Et Hjerteslag!"

Alle stirrer paa den døde ,yrste ,som nu løftes for et bæres bort . Kort Raadslagning .Krigsministeren giver Prinsens Adjutant en Ordre. Prinsen maa underrettes og bringes hid !

Gemakket tømmes langsomt .Billedet viser tilsidst Stadsraadets store store Bord med Europaskortet ,hvorover fyrstens Sværd ligger .

Europa Kortet

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its low contrast and orientation.

Handwritten signature in blue ink, slanted across the page.

A vertical line drawn in blue ink, extending from the top to the bottom of the page, positioned to the right of the signature.

To Mennesker .

18. Park ved Universitetet . Menneskinsnet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den oplyste Bygning skiftes bag terrasser og træer. Han mød en hvid Bank ved et lille Bassin i Ly af træerne , kommer Prins Alexis med Blanca . Han holder hendes haand og tæler dybt og indtrængende til hende . Peruset lytter hun til hans ord . Han lægger Armen om hendes Liv og drøger hende ned til sig paa Benken . Og nu bestormer han hende med Kærlighedserklæringer . Hun søger at vægre sig , men hans Ord henriver hende . Han knæler ned for hende kysende hendes Hænder . Han kan ikke leve uden hende . Alt vil han ofre for hende -sin Rang - Tronfølgen -alt ! De skal sammen drage til et andet Land og leve som to frie Mennesker ! Hun ryster fortvivlet paa Hovedet . Hendes haand synker ned paa hans haar . Nej, nej, det er umuligt . Det ved de begge . Men ogsaa hun -ogsaa hun elsker ham, og kan ikke leve uden ham.

19. Universitetets Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Densend^e ses som før . Adjutanten i fuld Uniform viser sig ophidset og søgende . Alle samler sig bestyrtet om ham . Men han vil intet sige "Blot Prinsen!" "Prinsen maa findes !" Ingen ved , hvor han er . Saa træder pludselig Vincent frem mod Adjutanten , alvorlig og rolig . Han ved , hvor prinsen er . Han vil føre Adjutanten til ham . Gregor er trædt til og nikker . Ja, han ved . Han følger Adjutanten ud , idet de søger at undgaa Opsigt . Vincent viser dem Vejen.

20. Banken i Parken som i Billede 17.

Paakl.

Transparente
Lamper
Bygningen oplyst
Blot Prinsen!
Prinsen maa findes!
Vincent viser dem Vejen.

Blot Prinsen!
Prinsen maa findes!
Vincent viser dem Vejen.

Bliver 20 B)

20 A) Kirkeklakkerie.

20 B) Dansen stauder.

alle gaar lystendel del

Kinderne (19)

20 C) slaver.

Prinsen holder Blance i sine Arme . Hans Læber nærmer sig hendes . I sa
samme Nu farer hun sammen. Skridt har nærmet sig . Hun løser sig af
hans Arme . Og der staar for dem prinsens Adjutant bleg og alvorlig.
Bag ham Vincent og Gregor . Adjutanten træder frem foran Prinsen bøjer
sig dybt og overbringer ham Budskabet om Fæderens Død . Prinsen
staar som lamslaget . Han vender sig halvt mod Blance , der dødbleg
stirrer paa ham . Men Adjutantens Blik holder ham bundet . Og samtidig
er Gregor og Vincent trædt hen paa hver Side af Blance , som for
at forsvare hende mod Fare . Prinsen ligesom synker sammen . Adjutan-
ten gør en ærbødig Bevægelse mod ham . Større Pligter end dette Øjeblik
blikes Døds, staar nu for ham . Et Folk venter sin Fyrste i en alvor-
lig og kritisk Stund ! Prinsen gør en Bevægelse , som for at gøre sig
fri, og styrte sig mod Blance , men standses af det truende Blik fra
Vincent og den rolige Modstand i Gregors Holdning . Han bøjer Hovedet
tungt . Blance gør en træt Bevægelse , at han skal gaa . Hun tager
Brøderens Arm. De vekler et sidste hæbløst Blik , og Prinsen gaar
bort.

21. Stedsrådsalen.

Pækl.

Pers. Rekv.

Prinsen kommer ophidset løbende forud for Adjutanten . Ved Synet ad de
valtede Stole , Kortet og Sværdet , standset han et Øjeblik . og lader
sin Hænd fare hen over Penden: Her segnede hans fader midt i den fryg-
telige Afgørelse . Der ligger hans Kaarde . Med en Følelse af skabne-
svanger Alvor tager han den i sine Hænder og drager tøvende Klingen
af Skeden ; betragter Steelet og læser Indskriften : Pro Patria! Ja, for
Fædrelandet ! Drajer Klingen og læser paa den anden Side : Pro justitia
et humanitate! Hviker langsomt For Retfærdighed og Menneskelighed

ryster tankefuld paa Hovedet :hverledes forenes de to Ting ?Er det ikke Modsatninger ?Fadrelandet-Menneskelighed !Lægges det dragne Sværd paa Kortet og gaa videre -Officerer og Adjutanter bukker og følger ham,visende Vej.

(Maa ske her denne Scene udelades ,og Sablens Indskrift henføres til Billede 24.)

22.

Paa Castrum Doloris.

Sone
Den gamle Fyrstes Sonek paa Slottet .

Pækl.

Pers. Rekv.

hos Prinsessen
Kindafalk
Iron Sney
Paa en simpel Føtstol hviler den døde fyrste ~~u~~ i fuld Uniform .Fire mægtige florumvundne Kandelaberer brænder. Dyrer af Blomster over Gulvet og ved Sængens Hoved staar fire Officerer Udsvegt med Sablen over Skuldrene ~~u~~ som Støtte. Fra Døren i Baggrunden kommer Prinsen i civil som i forrige Billede ledsaget af sin Adjudant og Krigsministeren. De nærmer sig stille ~~u~~ og Prinsen synker knælende ned foran Faderens Lig .Saa rejser han sig og staar fortumlet vendt mod Krigsministeren,der stum og myndig betragter ham. *De*

23. Professorens Villa .

Pækl.

Pers. Rekv.

Blomster
Nat. Professoren, endnu kjoleklædt , arbejder ved sit Bord. Fra Baggrunden kommer Blanca i sin Baldragt ledsaget af Vincent og Broderen. Professoren rejser sig, foretaar at noget frygteligt er sket .Hun kaster sig hulkende i hans Arme .De to andre se til med alvorlige Miner.

24. ~~KXig&NV~~

Krigen.

Statsrædssalen.

Pækl.

Pers. Rekv.

...for
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

Malkke
Primat eller

... ..

... ..

... ..

Karrellu

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Se Billede 21.

Den er tom. Men nu aabnes Døren af Lakajer for Landets nye Fyrste, der træder ind i fuld Uniform, ledsaget af Ministrene og Generaler. Det er endnu Nat. Armestagernes Lys brænder lavt på det store For-
handlingsbord, hvor den gamle Fyrstes Sværd endnu ligger kastet over Europaskortet.

Krigsministeren viser Alexis, at han maa indtage Forsædet i sin ~~Fæd~~
Fæders Stol, og Prinsen gyser ved et skulle sidde i den Dødes Plads, endnu inden Faderens Lig er koldt - og i selve den Stol, hvor Faderen døde. Han sætter sig døg og nu taler Krigsministeren. Han forelægger den nye Fyrste Dokumenter og Protokol. Forhandlingen er allerede ført til Ende inden Tronskiftet. Den nye Fyrste har nu blot den Pligt at undertegne Krigserklæringen.

Prinsen staar, overvældet af Ansvaret, men betænker sig og vil ikke undertegne. Griber Faderens Sværd og drejer det mellem sine Hænder, som bød ham det give sig det sidste Raad. (Her eventuelt Teksterne fra Billede 21.)

Sablen

Da bliver en Ordonensofficer meldt. Han overrækker Krigsministeren en Depeche: Fjenden har allerede overskredet Grænsen. Broerne afbrydes. Tre fjendtlige Armekorps staar i Landet. Befolkningen flygter allerede. Alle rejser sig i stormende Bevægelse. Tårningen er rkastet. Landet skal tages med Vold. Fædrelandet er krænket! Prinsen flemmer op i hellig Ekstase. Pro Patria! skriger han, peger på Faderens Sværd og løfter det over sit Hoved. Fro Fædrelandet gentages de alle. Fløjdørene i Baggrunden aabnes. Forgemakket er fyldt af Officerer. Fyrsten gaar hilsende ud imod dem, endnu med Faderens Sværd i sin Hænd. Officererne har drægt deres Kaarder. De staar i to Rækker og krydser Klingerne over Fyrstens Hovede. Han gaar frem mod Forgrunden mellem de to Rækker under denne Baldakin af Sværdklinger.

Næste Dag.

De Fremmede Fængsles .

25. Universitetes Gaard .

Pækl.

Pers. Rekv.

Udenfor Gitterporten bevæget Trafik. Folk staar i Grupper i bevæget Samtale. Løbesedler uddelles. Ud fra Universitetet kommer Studenter, de stimler sammen i Klynger . Enkelte holder Taler og hilses jublende. Løbesedler kastes som en Sky af Sne ind over Gitteret . Men læser dem og reaber Hurra. Krigen er brudt ind over Landet . Soldaterregimenter drager forbi udenfor og Automobileer med Officerer.

25a Nærbilledede Professor Claudius er kommen ned fra Universitetstrappen Gregor styrter ham i Møde , begejstret som de andre unge og meddeler den store Begivenhed . Professoren ryster bedrøvet paa Hovedet . Skal da alt , hvad han har arbejdet paa styrte sammen! Vincent viser sig . Hans Miner er forvildede og skræmte . Han tilhører jo den fjentlige Nation . Han styrter hen mod professoren, der nikkør beroligende og hastigt tager hans Arm og fører ham ud gennem Gitterporten.

En lille Gruppe fremmede Studenter staar for sig selv i Gaarden. Og straks efter viser en Militærafdeling sig , besætter Porten. En Office træder frem og erklaerer de fremmede Studenter for arresterede . De maa ordne sig i Kolonne og afmarchere under Bevogtning. Flere af de tilbageblivne Studenter har allerede Vaaben , Geværer og Patronaasker og stormer bort for at melde sig ved deres Afdelinger .

Flygtingen.

26. Professorens Villa.

Blanca sidder ved sin Pult med Hovedet skjult i sine Hænder . Professorens kommer med Vincent . Han meddeler Blanca den Fære , der truer Vennen, Blanca nikkør . Han maa hjælpes bort . Han bringer en Arbejdsbluse og en Hue. *han med*

Arb. Varelse . Kortegul Blaustrømme .
Stauler etc.

Vincent kaster Blusen over sin Dragt og trykker sidste Gang sine
Læber mod Blancas Hænder. Saa skynder han sig ud .

I Døren møder han Gregor ,der allerede er i Uniform som Løjtnant.
De to Venner griber hinendens Hænder .Saa vender gregor sig bort .Ven
nen maa flygte .Han ved , at det er hans Pligt at standse ham.Men han
kan ikke .Vincent iler ud gennem Haven.

undt. 17/10/1911

Handwritten text at the top of the page, including the name "E. J. Johnson" and other illegible words.

Se alle
arrangementer

Grundede V. de Kvartere

- 100 alderer.
- 20 Ryttere
- 5 Biler
- 5 Motorvognsdrivere
- 50 Fattige Flygtninge
- 20 velhavende - 00.
- 10 Fattige Børn

Gransen .

Lindegaard

27 Underskov ud mod Marken.

Pækl.

Pers. Rekv.

En Skildvagt staar Post. Ud fra en Kornmark sniger Vincent sig kkedt kledt i sin Bondedragt . Han lister sig skjult af et Hegn frem og naar forbi Grænsepælene . Skildvagten ser ham, og skyder uden at ramme . Vincent flygter over Markerne med Stoven. Og ud fra denne kommer i det samme en fjendtlig Kyradserspatrouille . Vincent rækker Armene i Vejret og gaar den i Møde . Patrouilleføreren springer af Høsten . Vincent viser ham sine Papirer. -dit Pas som Reserveofficer. Patrouilleføreren hilser ham med militær Hønnør , en Hest føres frem og Vincent stiger til Hest . Skildvagten hinsides Forposten har tilkaldt sin Deling . Der skydes fra Hegnet efter de bortgalloperende Ryttere .

De Civile.

28. Udkent af Villakvarter.

*Militær Vejledning
Kavalet*

Pækl.

Pers. Rekv.

Trønvogne jager op ad Landevejen under militær Bødækning. Automobile med Officerer suser frem . Fjenden er under Fremrykning. En Ordonans paa Motorcykle allarmere Beboerne. Man ser den begyndende Flugt . Til Vogns og til Fods , slæbende deres Pakkenelliker og Børn med sig søger Befolkningen at komme bort inden Byen besattes af Fjenden. Grenater eksploderer allerede over Marken bag Husene . Det Hele deler sig i to Strømme , som brydes : De flygtende den ene Vej, og Troppernes Udrykning mod den fremtrængende Fjende den anden Vej.

1888

De Civilis

De Civilis

De Civilis

En af de vigtigste årsager hertil er den manglende
forståelse af den offentlige ret og den offentlige
forvaltning. Denne manglende forståelse er
den vigtigste årsag til den manglende
forståelse af den offentlige ret og den offentlige
forvaltning. Denne manglende forståelse er
den vigtigste årsag til den manglende
forståelse af den offentlige ret og den offentlige
forvaltning.

De Civilis

Handwritten signature:
Rogers
over

Den offentlige ret og den offentlige
forvaltning er de vigtigste dele af den offentlige
forvaltning. Denne manglende forståelse er
den vigtigste årsag til den manglende
forståelse af den offentlige ret og den offentlige
forvaltning. Denne manglende forståelse er
den vigtigste årsag til den manglende
forståelse af den offentlige ret og den offentlige
forvaltning.

Kulturens Værksted .

29 Professorens Studerevarelse .

Pækl.

Pers. Rekv.

Han sidder fordybet i sine Studeringer, medens han dikterer Blanca.

Tekst: Professor Claudius har ikke villet flygte.

han fortsætter sit Arbejde uden at tænke . at Krigen rader i hans umiddelbare Nærhed :Fordi de andre fører Krig skal ikke min Fred og mit Fredsarbejde forstyrres .

Udenfor Vinduerne ses Skarer af de Flygtende og de susende Automobiler . Han fortsætter uforstyrret sit Arbejde. Døren rives op. Militær-Ordonansen, der skal advare Beboerne , viser sig og råber , at der ikke er Tid at spille. Den fjendtlige Ryttertrop er nær . Professoren ser op og ryster på Hovedet . Ordonansen er allerede faret videre.

Ild og Jern.

30 Gaardsplads udenfor Professorens Hus .

Pækl.

Pers. Rekv.

Gaden udenfor Høvegatret er tom nu . Tætte Røgskyer viser sig over Husene . Professoren har bistaaet af sin Tjener trukket en Hest ud af Stalden og spænder den for en Carriol. Blanca kommer ud af Huset med en Haandtaske. Et sidste Optog af flygtende drager forbi udenfor. Røgskyer af Granater viser sig over Tagene . Hesten bliver sky og og stejler . Professoren beroliger den .

30a Nærbillede

I samme Nu slår en Granat ned i Husets Tag og eksploderer . Røg og Flammer slår op . Professoren står et Øjeblik fortumlet . Saa hus-

Decorationen

Denne gruppe er bygget højt

Resten i den store Skole

Atter en overblik Faderen til Jægt.

30-B

Kulturrens Versteed .

og Professorens Studieroversee .

1881 .

1881 .

Den sidste forbyder i sine Studieringer, Sædvan han dikterer Blianc.

Toket: 1881 .

32

30

10/10/10

Christianshavn

4 Frømand
5 Akkord
4 Vogn med Fly

30 Gæstgæstene udenfor Professorens Hus .

1881 .

1881 .

Gæden udenfor Hævedet er som nu . Tette Røgekøyer viser sig over

Hævedet . Professoren har distast af sin Tjener trukket en Hest ud

af Stalden og sætter den for en Carlol . Blianc kommer ud af Huset

med en Haandtskæp i sidste Øjeblik af flyvende Gæster for at uden-

for . Røgekøyer af Gæstene viser sig over Tjenerne . Hæsten bliver sky og

og sætter .

1881 .

I denne Hu viser en Gæst i Hæste Tø og ekspediter . Røg og

Planer viser op . Professoren viser et Øjeblik fortumlet . Saa saa-

20
1881

ker han sit Manuskript . Det maa reddes . Uden et agte par Blanca ,
der vil holde ham tilbage styrter han ind i det brændende Hus.

Manuskriptet.

31. Studerevarelsen .

Paakl.

Pers. Rekv.

~~Vag og Loft~~ i Flammer. ^{Røg} Professoren styrter ind med sin frakke presset
set mod Munden , han kæmper sig gennem Røgen frem til Skrivebordet
og griber Manuskriptet, pøkker det i en Dokumentmappe og styrter paa
ny mod Døren. ~~I det samme styrter Loftet ned i et Bøl af Flammer.~~

Frelst.

32. Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Blanca ventende i Angst og Kval foran det brændende Hus. ~~Taget~~
~~stærke sammen~~, men i samme Øjeblik er Professoren over Tærskelen
holdende det frelste Manuskript stolt over sit Hoved . Han springer
rask op paa Vognen , hvor Blanca allerede sidder , og de galopperer
bort . ~~Fjendtlige Ryttere viser sig allerede paa Vejen.~~

Spionjagt.

33. Skovvej.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Patrouille af det fjendtlige Kavalleri i deres feltuniform , ⁴
Mand ført af en Korporal venter tid Næst ved Vejkanten . Carriolen
med Professoren og Blanca kommer i fuld Fart . Patrouillen rider
frem og spærrer Vejen for den . Korporalen, der har Ordre til at
holde Udkig efter Spioner , befaler sine Folk at undersøge Vognen.

*Widely used
Generalization*

Professoren og Blanca maa stige ned og underkastes Forhør. Underkorporalen, der er en bredskuldret barsk Mand, opdager Dokumentpakken, som Professoren bærer. Han forlænger at se den. Da Professoren fornikket nægter at udlevere den, vækkes hans Mistanke, og han river Meppen fra Professoren, sabner den brysk og river Arkene ud. Han mønstrer dem med stigende Mistanke, læser Titelbladet og er overbevist om, at dette kun kan være farlig Spion-Korrespondance. Han væmper brutalt Papirerne i sin Hånd. Professoren forlænger dem, og da Korporalen nægter det, springer Professoren i pludseligt Raseri ind paa ham, griber ham i Struben og søger at vriste sit Livs Arbejde ud af de haandfaste Soldaterhænder.

33A I Kampen spredes Arkene over Græsset. Man ser paaany Titelbladet med sin Indskrift om Verdensfreden trædes under Fødder af de tililønde Soldater. Korporalen er rasende, og nu er de overbevist om, at de to er farlige Spioner. Professoren overmandes. Han og Blanca tvinges op mod et Træ, og med Karabinerne i Anlæg sigter Soldaterne paa dem.

Professoren har kun Tanke for sit Manuskript. Han raaber til Korporalen: "Tag min Ark op! Hvad der staar paa de Blade skal frølse verden! Red mit Værk!" Korporalen haaner ham. :-"Til Helvede med dine Spionpapirer! ~~Ilden med dem! og han smider, hvad han kan faa samlet op, paa Bivusk-Ilden under Kaffegryden.~~

Den fjentlige Officer.

34. Andet Sted i Skoven nær ved Vejen.

Paa kl.

Pers. Rekv.

Vincent kommer med sin Eskadron ridende op over Vejen. Hesten med Carriolen kommer i vild Flugt. En Soldat standser den, og Vincent kender Carriolen som Professorens. Urolig rider han til med sine Folk.

Et Gensyn.

35. Scenen fra Billede 33.

Professoren ca. 1800 var ikke blot en akademisk forsker. Under-
oplyst, der var en praktisk bankmand, og en dokumentation.
for professorer var. Der foretoges af og til. De professorer for-
delt heller et udveksling, værker hans Mistanke, og han blev
Næsten for professorer, som den styrk og styrk arkene af. Han
skæftede sig med videnskabelige Mistanke, læser tilfældigt og et over-
bevist om, at dette kan være rigtig Spion-Korrespondance. Han
gav en detaljerede beskrivelse i sin hånd. Professorer fortæller om, og
de Korporationer næsten det, oprindelig Professorer i ligesindede
ind og her, vilde han i striden og sagde at vilde alle have ap-
robt ud af de håndfæstede Skildringer.
I Kæmpen spredte Arkene over Grænsen. Men der var mange tilfæ-
det med sin indskrift og verdenskendte tingene under fodder af de
tilfældige Skildringer. Korporationer er tænkte, og nu vilde overbevise
om, at de to er forskellige. Professorer overvågede. Han og
Rigene svarede op med et tryk, og med Kæmperne i Anlæg sigter.
Solgæterne på dem.
Professorer var kun tænke for sig Manskript. Men næsten til
Korporationer. "Der er ikke Ark og Brev der ikke kan de Brev skal tilslås
veden. Red mit tryk-Korporation næsten han. "Til Helvete med dine
Skonspiger. I din ned-kent og her vilde. "Hvad kan det være
og det styrk-tingen under Kæmpen.
Den flentlige Officer.
Stands i Skær og ved Vejen.

20 Hæret
20 Sauer i Drage
Store Pakke
Redder med
Forberedelse
i Pakke

Et Gensyn.

35. Scenen fra Billede 33.

Pækl.

Pers. Rekv.

De fire Soldater sigter paa Professoreen og Blanca. I det samme ankom kommet Vincent med sine Folk. Korporalen gør steem Honnør og afgiver Melding. Men Vincent springer af Høsten, frier Professoreen og Blanca, grebet og betaget ved Gensynet. Professorens første Tanke er at redde Resterne af sit Manuskript. Han roder paa Jorden efter Stumperne, fortvivlet hulkende: Mit Værk! Mit Livsværk! Hvad skal jeg nu? Det var 20 Aars Arbejde. Blanca bøjer sig ned til ham og løfter ham op, kysser ham og trøster ham: "Dit Livsværk! Din Livstanke! Hvem kan tage dem fra dig? Nu lutrer Livet os. Bort med alle Slaggerne! Nu gælder det, det ene fornødne (Tager paa sit Hjerte). *vores Hjerter* Her ligger jo Værket! Frelsertanken! Den eneste! Ingen kan tage den fra os. Alt Papir er jo dødt. Hvad vi nu kan udrette, det maa vi skrive i Hjerterne. Vi maa tale til Hjerterne. Der er kun en Vej tilbage -Barmhjertighedens-Korsets!"

Vincent lader dem eskortere i den rigtige Retning. De går bort omslyngende hinanden, medens Vincent ser bedrøvet efter dem. Her er han som Fjende mellem dem, han elsker højest i Verden.

36. Der røde Kors's Hovedkontor.

Pækl.

Pers. Rekv.

Der hersker feberagtig Trævlhed. Ambulancesager udleveres. Kvinder i Korpedragt faar anvist Tjeneste. Blanca kommer med sin Føder. Hun melder sig ved Pulten og binder Korset til sin Arm. Professoreen træder ogsaa frem. De genkender ham, hvad vil vor store Forsker her? Han ryster tungsindig paa Hovedet: Hvad hjælper det at skrive

Megget stort

mere? Kan denne Hænd endnu gøre lidt Nytte, saa anvend den.
Jeg kan pille Charpi, jeg kan forbinde. Lad mig tjene i Ambulancen!

De to Venner.

Skyttegravens. 37.

Pækl.

Pers. Rekv.

Granater. Heste.

Gregor holder den besat med sine Folk, bestrygende Terrænet med Meskingeværer. Men pæny stormer Fjenden. En volsom Kamp raser i og om Skyttegravens. En fjentlig Officer i Kavalleriuniform styrter sig frem førende sine Folk. Gregor vender sig mod ham med dragen Sabel. Men den fjentlige Officer løfter sin Revolver og skyder. Dødelig ramt styrter Gregor om mellem de faldne. Vincent, den Officer, der har skudt, vil videre, men i det samme løfter den døende sig paa Albuen og vender sit Ansigt mod ham. Vincent ser i et Nu, at det er Vennens han har ramt. Han kaster sig ned for at undersøge hans Sear. Gregor smiler genkendende og ryster bedrøvet paa Hovedet. Derefter segner han tilbage og udsænder i Vennens Arme.

Vincent slipper ham, og springer op i Rædsel og Gru over Krigens ubarmhjertige Skæbne. Bag ham er Kampen raset videre, hans Folk er paa Flugt. Da ser han, at han har tabt alt, sin Elskede, sin Ven og sin Nations Sag. Han kaster sig mod de fremstormende Bajonetter og synker død om over sin Vens Lig.

XXX

Broderkrig.

38. Aften. Slagmarken oversæset af Lig.

Pækl.

Pers. Rekv.

Som Silhuetter mod Horrisonten ses Ambulancebaarene bevæge sig frem. Blance, iført den røde Kors's Drægt, kommer, søgende frem mellem de faldne. Endelig standser hun og knæler ned over to Lig, der i Døden

... den ...

... to venner .

30 unge

11

... den ...

20 unge

... den ...

Kop

... den ...

10 unge

... den ...

1000

... den ...

5 kat

... den ...

... den ...

holder hinandens Hænder fast knugede i Venskøbets sidste Aandedræt. Hun kender Broderen og hans Ven. Fortvivlet løfter hun sine Hænder mod Himlen . Vil der da aldrig mere blive Fred i Verden!

39. Statsraadssalen paa Slottet indrettet til Lazaret .

Pækl.

Førs. Rekv.

Dørene står åbne til de tilstødende Sæle, alle belagte med Særede. Længs Væggene Rækker af Senge. Lysekronerne er ~~blændt~~ tændt og kaster et uhyggeligt grelt Skær ned over det forvandlede Interiør. Krigen og Hospitalet er flyttet ind i Kongeslottet. Døde bæres ud , Særede bæres ind. Læger og Sygeplejersker iler til og fra. Fyrsten kommer med Følge . han standser et Nu og ser paa det forvandlede Sted, genkender smerteligt. Saa gaar han fra Seng til Seng , siger trøstende Ord og giver Haandtryk. De haardt særede dekoreres. Paa en Seng i Førgrunden ligger en der har mistet begge Arme ^{Poarkodet} Kongen fæster Korset paa hans bryst ; da han ikke kan give ham Haanden, bøjer han sig ned og kysser ham paa begge Kinder. Idet han atter rejser sig ser han paa Sygeplejersken , der støtter den Særedes Hoved . ^{spørger efter} Det er Blanca. Over Fyrstens Ansigt gaar et Udtryk af Glæde. Blanca skal jeg gense Dem her ; siger han , og rækker hende Haanden. Hvor har jeg længtes efter at se Dem igen! Hvorfor hørte jeg intet fra Dem ?

"Mine Tanker tilhører disse !" svarer hun og peger paa de særede Blanca jeg maa tale med Dem. Der vil gaa Aar inden jeg faar Tid svarer hun . Nej nu har altting vendt sig til Held . Vi har sejret sejret , Blanca! "Ja men forvandet Landet til et Lazaret." Blanca jeg maa tale med Dem!" Hun ryster paa Hovedet . "Hvor kan jeg træffe Dem i Aften?" "I Slotspark Pavillonen," svarer hun. Han vil sige mere . Men hun lader ham forstaa , at hun har andet at gøre . -Hun

... den sidste ...

... vil der da aldrig mere blive ...

Handwritten signature

... den af ...

... og ...

... og ...

... og ...

... og ...

... og ...

... og ...

... og ...

gaar til en Særet og løsner Bindet paa hans Hænde .

~~Samme Aften.~~

40. I Pavillon.

Paakl. _____

Pers. Rekv. _____

Træder ind fulgt af

To Rækker af tildækkede Baarer. Et Lys brænder ved hvert Hovedgæde. Ved den forreste Baare knæler Blanca i sin røde Kors's Dragt. Døren gaar stille op. Fyrsten træder ind alene. Han gribes af Uhygge, da han ser sig om. Han var ikke forberedt paa dette. Omsider faar han Øje paa den knælende Kvinde. Blanca! siger han og lægger sin Haend paa hendes Skulder. Hvorfor her? Hun rejser sig. De skal begraves i Morgen alle! - Hvem? Hun afdækker de to forreste Baarer. Under det hvide Lagen kommer Gregors og Vincents blege Hoveder til Syn. Fyrsten genkender dem bevæget. Efter en Stund vil han dræge hendes hånd med sig, bort herfra. Vi maa tales ved Blanca! Hun ryster paa Hovedet. "Naar De atter har bragt Landet Fred" siger hun, og synker hulkende om ved Broderens Bæere.

41. Landevej.

Paakl. _____

Pers. Rekv. _____

150 Hænd

Tropper i Kolonnemarsch langs begge Grøfter. Fyrsten kommer kørende i sit Automobil, møder en Ambulance, gør Holdt for at spørge, genkender blandt Ambulance-Betjeningen Professor Claudius. Stær ud for at hilse paa ham. Gensynet er hjerteligt, men bevæget. "Jeg har set Deres Datter" siger Fyrsten. "Men min Søn" siger Professoren. Hvor er min Søn? Hvor er Gregor? Fyrsten kan ikke skjule sine Tæarer. "Deres Søn! De ved det ikke?" "Nej, men De har set ham? Hvor er han?" Fyrsten peger paa Landet omkring sig: Krens Mark! Professoren brister i Græd, da han forstaer: "Min Søn! min Søn! Giv mig min Søn til!"

med at
have
op
Sørensen
Prof. Jensen
at
Kamuk
Slottet

^{Han}
bage "Jeg har givet os vort Fædreland tilbage .Deres Søn har været
med til at frelse det for os ." "Fædrelandet "! hvisker Claudius
"Ja hvorledes ser det ud?Følg med mig tilbage til Hovedstaden !"
han tager Claudius med i sit Automobil.

De gamle Steder.

42.Mærkvej.

Pækl.

Pers. Rekv.

*De gaaer videre
fulgt af Bilen*
Hvidegaard

Samme Sted som i Billede 12. Men alt er herget og ødelagt .Kornet
ligger nedtrampet stakkene væltet .En sønderskudt Kanon ligger halvt
begravet i en Skyttegrav .En Ladebygning lidt fra er endnu rygende
Ruiner .Og overalt Faldne tværs over Vejrn og inde paa Marken.

Fyrsten kommer kørende med Professor Claudius,han befaler at
holde og kender Stedet , mindes hin Høstdag før Krigen.Og som en
Vision forandrer Billedet sig .Man ser paa ny Kornet frodigt ,de høje
Stakke ,Høstkarle og Pigor ved Arbejdet .Høstvognen med fuldt Læs ,
og derpaa Blænde.Fyrsten selv med udstrakte Arme mod hende .Hun lader
sig glide mod ham .Men idet han vil tage hende i sine Arme , forandre
dres Billedet i et Nu,og han holder som før i Feltuniform i Automo-
bilet ,og foran ham er kun den ligbesæede Slagmark .Hans Udtryk
stivner i pludselig Gru.Han sætter sit Aotomobil i Bevægelse og
færer videre ,fulgt af Krigsministeren og Staben.

~~43. Fyrsten og Claudius kører gennem en sønderskudt by.~~

~~Pækl.~~

~~Pers. Rekv.~~

~~Professoren peger paa en Bygning i Ruiner :"Der har jeg studeret og
lært mit Livs skønneste Lære.Og der har jeg selv forkyndt Kulturens
Sejr og dens Velsignelse."~~

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a header or address, possibly including a name like "Kudlung" and a location like "Staden".

Her sønnen henvender
sin døde Fader at præge
paa at Jøse haues
Fred Lærke videre

Jeg vil gerne høre om
et besøg i København
vil jeg gerne at jeg
skal at være Buden - Fred -
jeg vil gerne høre om
med mig for mig til det
næste år 24. Juni

44. I Fyrstekapellet .

Føkl.

Pers. Rekv.

Den siddende Fyrstes Kiste, betrukket med sort Fløjlspæ Laaget ligger hans nøgne Kærde . Mange tændte Kandelabre.

Højtidelig Nedlægning af Sejrskranse. Officerer bringer erobrede Fæner og Standarder . Fyrsten lægger egenhændigt sin Krans og knæler ene tilbage i Bøn . En sorttilsløret Kvinde og en sortklædt nedbøjet Mand kommer stille ind og knæler bægved ham . De rejser sig , da Fyrsten rejser sig , og han står Ansigt til Ansigt med Blanca og hendes søn . De kommer fra Gregors Begravelse . Fyrsten trykker uden Ord deres Hænder. Claudius peger på Kransene og Fænerne og siger "Blodkranse og Blodfæner ! De fylder hans grav med Blod ! Men selv har han ikke plettet sin Klinge med Blod ." Og han peger på Klinge på Kistens Laag . Fyrsten griber den og viser dens Indskrift : "Pro Patria !" ^{0.3.4} Jeg har fulgt hans Bud . Fædrelandet er frelst , det er rønsat for Fjender . "Ja, hertil og ikke længer !" . siger Claudius . "Nu maa vi slutte fred . - "Umuligt !" svarer Fyrsten . "Vi maa kræve Erstatning for alle Tab og Ulykker ." Altse ! Hævn og Gengæld !" siger Claudius . "Nej !" svarer Fyrsten "Kun Bod og Oprejsning " = De blander Blanca sig i Samtalen : "Hvis alle de Lande , der har lidt under denne Krig , kræver Bod og Erstatning , hvem skal de betale . De Saar vi her slæet , maa vi alle hjælpe til at fribinde . Bøderne og Tabene maa vi alle enes om at bære . Ellers bliver enhver Fred kun Kim til en ny Krig ." Fyrsten står endnu med Klinge i sin Hånd . Claudius drejer Klinge og peger på den anden Indskrift : "For Rottærdighed og Menneskelighed ! Det er den Lære, som det nu tilkommer Fyrsten, som sin Faders Søn , at forkynde Verden ." Fyrsten betragter

Klingen og nikker : "Ja men , hvorledes ? Vi maa ses -kom til mig i Aften !" Fyrsten tager hjerteligt Claudius og Blances Hænder i sine
Samme Aften.

15. Fyrstens Audiensgemak.

(mindre)

Paakl.

Pers. Rekv.

Krigsministeren lykønsker Fyrsten til de sidste Sejre . Fjenden er nu jaget tilbage over Grænsen . Vi maa benytte os af hans Nederlag og forfølge ham . - Ind paa fremmed Grund ? - Ja selvfølgelig , Udsigterne er glimrende . - Nej, siger Fyrsten jeg har ført Krig for at forsvare Fædrelandet - jeg vil ikke føre Krig for Erobringer . Krigsministeren svarer med bitter Ironi : "Hvem skal da betale vore Sønners Blod , som flød paa vore Marker ? Skal endre høste Frugten af vore Sejre ? En saa kortsynet Politik har Europa aldrig set ."
"Maake min er langsynet " . siger Fyrsten med et stille Smil . -
"Maa jeg saa give Ordre til Troppernes Fremrykning ?" spørger Krigsministeren . "Ikke over Grænsen," svarer Fyrsten bestemt , idet han betyder , at Audiensen er forbi .

16. Fyrstens Privatgemak.

Paakl.

35 55

Pers. Rekv.

Fyrsten langsom og stille ind , sætter sig . Professor Claudius og Datter meldes . Fyrsten gaar dem hjertelig i Møde og byder dem til Sæde . Saa henvender han sig formelt til Professor Claudius og anholder højtideligt om hans Datters Haand . Claudius er synlig overrasket . - "Jeg har altid elsket Deres Datter" siger Fyrsten "Lad hende være Lønnen, jeg har kæmpet for"
Professoren er halvt grebet , halvt smigret ; han ser paa Blanca . "Nej," siger hun "med hvilken ret tør Landets Overhoved i dette Øjeblik tænke paa sin egen Lykke ? Det vilde være Dødssynd for mig"

... og almindelig ...

... 1911 ...

... 1911 ...

... 1911 ...

... og almindelig ...

... 1911 ...

... 1911 ...

... 1911 ...

... og almindelig ...

Handwritten signature and notes:
... med ...

et tænke paa min . " Blanca bliv min = " Hvad er jeg ", svarer hun tungsindigt "end et blødende Hjerte ? Et ad de tusinde Hjertar, som bløder ikke blot for vore egne Sær , men for Millioners over hele Europas. Nej" siger hun højtideligt . Ansigt til Ansigt med Fyrsten "Landets Hersker her i dette Øjeblik kun en Brud et begære : Freden , Verdensfreden ." "Umuligt " svarer han "Ikke en af de krigsførende Herskere tør i dette Øjeblik udtale Ønsket om Fred -det vilde såf de andre kun tydes som Tegn paa Frygt ." "Saa gaa De i Spidsen Fyrste . Vis de andre vejen . Saml dem alle under dette Marke (hun peger paa sit Kors)" Kun ved dette tegn kan Freden sejre , Opgiv at erobre at øve Gengæld , at kræve Havn . Stil Dem i Spidsen for det Fredens Korstog , som er den eneste . Frelse , om ikke verden skal gaa til Grunde .

Hun peger kun paa Kors.
Fyrsten lytter bevæget . Professoren istemmer fanatisk : "Ja, ja, lad os samle de krigsførende Magters Diplomater under samme Marke , og lad os i Fællesskab se den Jemmer , Krigen har voldt os alle ="
Blanca rører Bændet fra sin Arm, gaar majestætisk til Fyrsten og fastholder det om hans Arm : "Her er Deres Brud + Vis de andre Eksemplet i Der er ikke anden Vej end at tale til Hjerterne som han, hvem vi erer i dette Tegn."

Fyrsten bøjer sig bevæget og kysser hendes Hænd .

47. Ved Havnen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren
Tekst : Fyrsten har sat Blanca i Stænd til at foretage en Rejse til Europas Stater for, bistaaet af Verdensforbundet "Det røde Kors" at grunde Europaforbundet.

Ved Bolværket ligger det store hvide Skib præget med Ordene "Pax aterna" og med det røde Kors paa Siderne og samme Flæg. 50 hvide

Kvinder med Korsen paa Armen gaar ombord. Masser af Mennesker paa
Kajen. Professor Claudius og Blance kommer kørende i en Bil. Derefter
kommer Fyrsten i Kaleshevogn med 6 hvide Heste. -I det samme ryger
Skibets store hvide Flag med det lille Kors i Hjørnet til Vejrs, og
herefter følger en højtidssfuld Afskedstalen mellem Fyrsten, Blance
og Faderen, (Fyrsten overrækker hende et stort kongeligt Dokument
med vedhangende Rigessegl), kysser inderlig hendes Hænd til Afsked.
Faderen følger hende og har sit Manuskript med. Fredsskibet glider
ud medens hele Havnen er et Hav af svajende hvide Lommetørklæder.

48. Ved Fyrstens Vogn.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fyrsten hyldes af Folket, da han kører bort.

49. Paa Havet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Skib kommer sejlede fjernt ude. En Torpedobaad gaar paa Jagt
efter det.

49a. En Officer ser i Kikkert, det kommer nærmere.

49b. Kikkertbilledet.

det er hvidmalet, der toner intet andet Flag end det store hvide
med det røde Kors i Hjørnet. Samme Mærke er malet udvendig paa
Skibsskroget.

49c. Torpedobaaden affyrer et Skud skarpt for Boven og befaler det
at stoppe. I samme Nu, standser det Farten. Torpedobaaden sætter
en Baad ud.

50. Ombord paa Fredsskibet.

Paakl.

Pers. Rekv.

*Undervejsbaad
ministeret*

Kvinder med Korte og Andre. Masser af Mennesker der
Kjender Professor Clausen og hans Kommer Kende i en Stil. Deres
Kommer Fyrtårn i Kajseshovnen med 6 hvide Rejser. I det samme Fyrtårn
Kjender alle de hvide. Deres med det lille Kors i Hjørnet til Venstre, og
deres Fyrtårn er på det lille Alskede. Alskede er mellem Fyrtårn, Hjørnet
og Fyrtårn. (Fyrtårn overhænger hvide et stort kongeligt Dokument
med voldsomme Riggene). Kyster indelig hvide Hvide til Alskede.
Fyrtårn Fyrtårn hvide og har et Mennesker og med. Prædikeret glider
og hvide hele Hjørnet og et Hjørn af sværende hvide Lemmer.

48. Ved Fyrtårns Vorn.

Præd.

Fyrtårn. Rekv.

Fyrtårn hvide et Folket, da han Korte horte.

49. Ved Hjørnet.

Præd.

Fyrtårn. Rekv.

Et Hjørn kommer sværende Ljert ude. En Torpedobåd nær på Ljert

eller det.

50. En Officer ser i Kikkert, det kommer nærtere.

51. Kikkertbilledet.

Det er hvide, der toner indet andet Fleg end det store hvide

med det røde Kors i Hjørnet. Samme Marke er valst udvendig på

Skibskroget.

52. Torpedobåden svæver et Skud skævt for Boven og udfører det

et skotte. I samme Hjørn, stander det Fyrtårn. Torpedobåden svæver

en Båd ud.

53. Om bord på Prædikeret.

Præd.

Fyrtårn. Rekv.

55-

Baaden har lagt til, og op af Fælderøbet kommer en Marineofficer , fulgt af bevæbnede Marinesoldater. Ti Minutter til et gaa fra Borde: kommanderer han . Dette Skib skal sankes ! Falsk Flag ! Og naturligvis Kontrabande ! Kaptajnen! - Kaptajnen hvor er han ?

Køhytsdøren gaaer op, og ud paa Dækket strømmer en Skare af hvidklædte Kvinder , alle i det røde Kors's Dragt . Sidst kommer Blanca . Hun gaaer frem imod Officeren og rækker ham Skibets Papirer : " Dette Skib har kun Medlemmer om bord - af det røde Kors ! Vi samler kun Delta- gere til det røde Kors's Kongres . Hvem vover at sanke dette Skib ? Fredshæbet er dets eneste Kontrabande . "

Officeren ser forbavset i Papirerne , gør saa Honnør og forlader Skibet : " Passer ! Alt i Orden ! Officererne hilser og gaaer fra Borde .
 51. Paa Havet .

Paakl .

Pers. Rekv.

under vandsøjler Det hvide Skib
Officerernes Baad gaaer tilbage til Kræsskibet. ~~Kræsskibet~~ sejler videre.

52. Aften i Fredsskibets Køyt .

Paakl .

Pers. Rekv.

Blanca og Faderen sidder - omgivet af forskellige af de ældre af det røde Kors's Kvinder i Skibets Skrivekahyt "- forskellige Dokumenter udfærdiges . En Telegrafist afleverer en Depeche og modtager en ny Svar-Depeche , som han gaaer bort med . Der udtrykkes eftler hans Bortgang Glæde over det øjensynlig gode Budskab , som Depechen indeholder.

53. Telegrafisten ind i sin Kahyt for traadløs Telegrafering , begyn- sit Arbejde .

Text
 54. Den traadløse Telegrafs Mast sender sine Gnister ud i Natten .

55. Nat .

Paakl .

Pers. Rekv.

... og af Fællesretten kommer en Meddelelse
... af den danske Meddelelse. Til Minde om det
... Dette er et andet Tilfælde som tidligere

Kontrakt med Kjøbmandskabet
... og på det Tidspunkt at den af Kjøbmandskabet
... alle i det nye Korte's Brev. Tidspunktet er

... og Kjøbmandskabet er blevet oplyst om dette
... at det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

Officeren er forbeholdt i Brevet
... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

2 Vognmand 4 Hænder 2 Farver

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

... og det nye Korte's Brev er blevet oplyst om dette

Det hvide Fredsskib sejler roligt frem gennem Meeneøtriben over Havet
Billedet toner bort .

Tekst 1/2 Aar senere. Fredsskibet har tilendebragt sin Rejse ,
og det er gennem "det røde Kors" lykkedes Professor Claudius
og Blanca at samle Repræsentanter for Europas samtlige Sta-
ter ved fyrst Alexis 's Hof.

56. Slotsgaarden.

Pækl.

Pers. Rekv.

Schweizere ved Slottets Treppe. Galle-Militæropstilling . En Række
Luksus-Biler (alle mærkede med det røde Kors) kører frem og op ad
Trapperne gær Repræsentanter for alle forskellige Nationer , Diplo-
mater i Kjole og Uniformer .

57. Slottets Tronsæl.

Pækl.

Pers. Rekv.

Fløjlet bag Tronsædet prydes ikke med Rigsvæbnet , men kun med det
Kors under den indbrodered Tekst : Pax Aeterna. Her samles Hærførere
og Diplomater , hver i sit Lends Uniform . En Skare Kors-Kvinder stil-
lør sig i Række fra Døren til Tronstolen , da Fyrsten træder ind -
gælleklædt. Han gær alvorstfyldt op på Tronen , ved hvis Fod Blanca
stær forrest blandt Kvinderne . Fyrsten byder Forsamlingen velkommen.
Taler i fæe Ord , om det , der er Aarsag til Stævnet , Bøstrøbelen
for gennem et Kærlighedens og Kulturens Evangelium at samle den hvide
Race til en Alliance , der ken skabe en varig ætingelse for -den evig
Fred. Han peger op imod Bøgrundan , hvor der er rejst en pompøse Taler-
stol ved Siden af en magtig Gobelin og givør Ordet til Friherre, Pro-
fessor Claudius. Fyrsten gær ned fra Tronen og teg er Plads foran
Talerstolen . Alle sætter sig på Professor Claudius gær op ved Kæthe-

*Store Lyse
Gule
med 10 store hvide Standarder
prydede med det røde
Kors i Hjørnerne*

Det er en af de mest interessante og vigtige
af alle de gamle skrifter, som er overlevet
til os. Den er en af de mest
vigtige og interessante skrifter, som
er overlevet til os. Den er en af de
mest interessante og vigtige skrifter,
som er overlevet til os.

Den er en af de mest interessante og vigtige
af alle de gamle skrifter, som er overlevet
til os. Den er en af de mest
vigtige og interessante skrifter, som
er overlevet til os. Den er en af de
mest interessante og vigtige skrifter,
som er overlevet til os.

Den er en af de mest interessante og vigtige
af alle de gamle skrifter, som er overlevet
til os. Den er en af de mest
vigtige og interessante skrifter, som
er overlevet til os. Den er en af de
mest interessante og vigtige skrifter,
som er overlevet til os.

Den er en af de mest interessante og vigtige
af alle de gamle skrifter, som er overlevet
til os. Den er en af de mest
vigtige og interessante skrifter, som
er overlevet til os. Den er en af de
mest interessante og vigtige skrifter,
som er overlevet til os.

Den er en af de mest interessante og vigtige
af alle de gamle skrifter, som er overlevet
til os. Den er en af de mest
vigtige og interessante skrifter, som
er overlevet til os. Den er en af de
mest interessante og vigtige skrifter,
som er overlevet til os.

Handwritten signature

Kathedret .

57e I et Nærbillede ser man ham underdanig hilse sin Fyrste og den høje Forsamling --åbne sit Værk , som ligger foran paa Kathedret og begynde sin Tale ,som han holder i flammende , men rolig Begejstring . Salens Lys dæmpes, Gobelinen ^{med Korsen} drages til Side for et mægtigt hvidt Lærred . Professoren siger :

Tekst :Det er gennem Erkendelse af Krigens menneskelige Resultater ,at vore Hjerter i Korsets og Kærlighedens Navn skal bære os frem mod Målet DEN EVIGE FRED!

han peger hen imod det hvide Lærred ,som nu oplyses af et mægtigt Europaskørt ,der atter borttones og giver Plads for de Billeder , der tænkes at være illustrerende for hans Tale. Af og til ses et kort Indskudsbillede , hvor Friherre Claudius dybt betaget af sit Emne fortsætter sit glødende Foredrag.

58. Billederne.

- a) En sønderskuet By med foråkellige prædtkanter .Hjemløse drager gennem Gaderne,drevet ud af Soldaterne .(Billederne toner fra det ene over i det andet ,medens den gamle hvidhaarede mand momentvis ses talende ved Kathedret.
- b) En mægtig Opstilling af Invalider udenfor et Lazaret.Nogle Blinde ledes frem paa deres Pladser .De fleste er unge og sønderlemmede .En General går fulgt af nogle Officerer -og fæster Hæderskorsene paa Invalidernes Bryst.Billederne skal virke ved sin rolige gribende Sørgmodighed.
- c.) De fortvivlede Mødre.Gennem et Kapel mellem en Række sorte Kister skriber Kvinde efter Kvinde i Sorgens Klædebon.Øjnene er blandede og graad eller stivnede i Hæbløshed .Nogle synker grædende ned ved Kisterne og hjælpes op af Præsterne og barmhjertige Søstre.